

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

27 juni 2007

ONTWERP VAN DECREET

inzake medisch verantwoorde sportbeoefening

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door mevrouw Trees Merckx-Van Goey**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet,
mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Wim Van Dijck;

de heren Carl Decaluwe, Stefaan De Clerck, Steven Vanackere,
Johan Verstreken;

mevrouw Els Robeyns, de heren Dany Vandenbossche, Jo
Vermeulen;

de dames Margriet Hermans, Laurence Libert, de heer
Herman Schueremans.

Plaatsvervangers:

de dames Hilde De Lobel, Marijke Dillen, de heren Pieter
Huybrechts, Freddy Van Gaever, Frans Wymeersch;

de dames Vera Jans, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts, de heer
Johan Sauwens;

de heer Bart Caron, mevrouw Michèle Hostekint, de heer
André Van Nieuwkerke;

de heer Karlos Callens, mevrouw Patricia Ceysens, de heer
Marnic De Meulemeester.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Jan Loones.

Zie:

1217 (2006-2007)

- Nr. 1: : Ontwerp van decreet
- Nrs. 2 en 3: Amendementen
- Nr. 4: Verslag over hoorzitting

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel .	4
II. Algemene bespreking	6
1. Vragen en opmerkingen van de commissieleden	6
2. Antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	9
III. Artikelsgewijze bespreking en stemming	10
IV. Eindstemming en wegstemmen van de reflectietermijn	16
Tekst aangenomen door de commissie	17
Bijlage 1: Originele brief van het World Anti-Doping Agency van 20 juni 2007	37
Bijlage 2: Nederlandse vertaling van de brief van het World Anti-Doping Agency van 20 juni 2007.	43
Bijlage 3: Antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel op de brief van het WADA van 20 juni 2007	47

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media besprak op 14, 18 en 21 juni 2007 het ontwerp van decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening.

Op 14 juni werd het ontwerp van decreet toegelicht. Op 18 juni werd een hoorzitting georganiseerd met deskundigen uit het veld (*Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1217/4). Op 21 juni volgde de bespreking en stemming.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER BERT ANCIAUX, VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Minister *Bert Anciaux* deelt mee dat hij reeds vroeger het initiatief heeft aangekondigd om de huidige regelgeving voor medisch verantwoord sporten op het vlak van dopingbestrijding in overeenstemming te brengen met de reglementering van het Wereld Antidoping Agentschap (WADA) en van de UNESCO. Dit gebeurde in de beleidsnota Sport, punt 5.9.2, over het promoten van gezonde sportbeoefening en lichaamsbeweging.

De minister opteert voor een aanpak in twee stappen. Op 28 maart 2007 werd het decreet houdende instemming met de internationale conventie van de UNESCO tegen het dopinggebruik in de sport en de bijlage unaniem goedgekeurd door het Vlaams Parlement. Omdat de andere Belgische parlementen dat nog niet gedaan hebben, moet Vlaanderen wachten om samen met de andere gefedereerde entiteiten de bekrachtigingsbesluiten in te dienen bij de UNESCO. Dat belet niet dat Vlaanderen ondertussen verder werkt. Deze conventie zorgt voor de juridische basis en voor het wettelijke kader waarbinnen alle regeringen maatregelen kunnen nemen om doping uit de sport te bannen en een bijdrage te leveren in de harmonisering van de wereldwijde strijd tegen doping.

Daarnaast heeft de Vlaamse Regering het ontwerp van decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening ingediend in het Vlaams Parlement. Dat ontwerp van decreet is gebaseerd op de UNESCO-conventie en is volledig conform met de verplichtingen en bepalingen van de WADA-code, die eveneens is opgenomen in de UNESCO-conventie.

Het ontwerp van decreet heeft verschillende uitgangspunten: zorgen voor een vangnet voor alle sporten, zorgen voor een actieve beleidsinbreng van de overheid inzake de NADO-opdrachten (Nationale Antidopingorganisatie), sport onderverdelen in breedtesport en elitesport, zorgen voor blijvende en actieve beleidscontrole inzake tuchtrecht voor breedtesport (behandeling door een onafhankelijk, decretaal ingesteld disciplinair orgaan), zorgen voor een passieve beleidscontrole op het vlak van tuchtrecht voor elitesporters, zorgen voor een geharmoniseerde aanpak en streven naar eenvormigheid in de benadering van breedtesport en elitesport tegen de achtergrond van de WADA-code, invoeren van nieuwe bepalingen inzake dopingpraktijken en tuchtstraffen op basis van de WADA-code en ten slotte overtredingen van antidopingregels door sporters depenaliseren.

De minister benadrukt dat het gaat om een totaal vangnet voor alle sporters. De keuze is gevallen op één decreet voor alle sporters en sporten omdat een opsplitsing in verschillende decreten ongewenst is. Het decreet behandelt twee te onderscheiden thema's, die toch nauw met elkaar verbonden zijn: doping aan de ene kant, en anderzijds medisch verantwoorde sportbeoefening, medische keuring van sportgeschiktheid, paramedische begeleiding van sporters en preventie tegen letsels en overbelasting.

Er is nog een tweede reden waarom medisch verantwoord sporten meer is dan dopingbestrijding. Ongeacht de definitie van doping bevat deze term een dubbele karakteristiek. Doping gaat niet uitsluitend over het effect van doping op de gezondheid, maar slaat ook op de kunstmatigheid en manipulatie van de prestatiebevordering met als gevolg competitievervalsing. Dit dubbele aspect is de basis van de meeste dopingreglementen. We moeten de gezondheid van de sporter en de volksgezondheid beschermen en sportethische waarden verdedigen. De WADA-code vertrekt ook vanuit de samenhang tussen de twee dopingeffecten.

Het ontwerp van decreet geldt voor alle sporters en alle sporten, maar er wordt een onderscheid gemaakt tussen breedtesport en elitesport. Elitesporters zijn een beperkte groep sporters van zowel internationaal als nationaal niveau. De WADA-code is slechts van toepassing op deze beperkte groep van sporters. De breedtesporters vormen een grote groep sporters. Het

zijn recreatieve sporters. Deze sportactiviteiten kunnen zowel in competitieverband, in georganiseerd verband, individueel en buiten competitie worden beoefend.

Het onderscheid is vooral van belang voor het dopingtuchtrecht. Breedtesporters worden tuchtrechtelijk behandeld door de Vlaamse Gemeenschap. De WADA-code is van toepassing op de elitesporters. Zij worden tuchtrechtelijk behandeld door de sportvereniging of sportfederatie. De overheid kan het dopingtuchtrecht van elitesporters bijgevolg slechts passief volgen door middel van de erkenning van de door sportorganisaties opgerichte disciplinaire organen. De minister kondigt een vergadering aan met de belangrijkste federaties over de oprichting van deze disciplinaire organen. Door deze indeling wordt het voor elitesporters mogelijk een beroep te doen op het Tribunal Arbitral du Sport (TAS). Voor breedtesporters wordt doping tuchtrechtelijk behandeld door de Vlaamse Gemeenschap.

Voor de breedtesporter sticht het ontwerp van decreet een disciplinaire commissie voor medisch verantwoorde sportbeoefening, naast een disciplinaire raad als hoger beroep. Op deze wijze worden de taken verdeeld tussen de sportfederaties en de overheid. De sportfederaties worden volledig verantwoordelijk voor de elitesporters. De overheid blijft verantwoordelijk voor de breedtesporters. De Vlaamse Gemeenschap zal niet zelf meer instaan voor de disciplinaire procedures van elitesporters. De sportfederaties moeten een privaatrechtelijke disciplinaire procedure instellen, die door de Vlaamse Gemeenschap erkend zal moeten worden. Het ontwerp van decreet bepaalt niet hoe de sportfederatie de disciplinaire procedure moet organiseren. Wel moet elke sportfederatie in een procedure voorzien.

Ondanks het onderscheid tussen elitesporters en breedtesporters, streeft men naar een geharmoniseerde aanpak van de antidopingregels. Dat is een van de doelstellingen van de WADA-code en de UNESCO-conventie. De geharmoniseerde aanpak komt ook tot uiting in de gezamenlijke benadering van medisch verantwoorde sportbeoefening voor alle sporters, in het uniforme begrippenapparaat gesteund op de bepalingen van de UNESCO-conventie en de WADA-code en in de geharmoniseerde implementatie van de principes en systematiek inzake doping op basis van de UNESCO-conventie en de WADA-code.

Het ontwerp van decreet realiseert wat de UNESCO en het WADA internationaal vragen. Voor breedtesporters richt het een disciplinaire commissie op voor medisch verantwoorde sportbeoefening, alsook een disciplinaire raad als hoger beroep. Voor elitesporters wordt een afzonderlijke tuchtprocedure ingesteld met beroepsmogelijkheid bij het TAS.

Het ontwerp van decreet houdt een gedeeltelijke depenalisering van dopingpraktijken in voor sporters. Daarmee wil men geen afbreuk doen aan de federale drugwet van 24 februari 1921. Het gaat om een decretale depenalisering, die enkel geldt voor sporters en niet voor begeleiders. Ze geldt bovendien alleen onder strikte voorwaarden. De minister benadrukt dat er geen sprake is van algemene depenalisering.

Het ontwerp van decreet bevestigt de waardevolle bijdrage van het gerecht in de strijd tegen doping door de strafrechtelijke aanpak van onder meer het drugprobleem en de handel in verdovende middelen. Dopingpraktijken zijn een aandachtspunt van de federale parketten. Daarnaast verloopt de samenwerking tussen parketten en administratie van de Vlaamse Gemeenschap heel positief. Deze wijzigingen hebben niet de bedoeling een heksenjacht te organiseren. Het moet in alle sereniteit mogelijk zijn in te spelen op nieuwe ontwikkelingen die blijven opduiken.

Vlaanderen wordt internationaal aangemoedigd, onder meer door de heer Jacques Rogge, voorzitter van het IOC. Vlaanderen is op deze manier voorbereid op de nieuwe Wereld Antidopingcode die eind 2007 van kracht wordt.

De minister stelt dat dopingbestrijding bij de sporters zelf moet beginnen. De sporter moet overtuigd raken van de negatieve gevolgen van doping voor zijn eigen gezondheid en voor het imago van zijn sport. De sporter moet ervaren dat doping gelijk staat met competitievervalsing. Het moet evolueren naar een maatschappelijk onaanvaardbaar en bijgevolg strafbaar feit. Elke sporter, begeleider en sportvereniging valt onder de regelgeving. Dat is de eerste stap om doping onaanvaardbaar te maken. De minister kondigt een tweede stap aan. Hij bereidt een ontwerp van decreet voor inzake ethisch verantwoord sporten, dat nauw zal aansluiten op dit ontwerp van decreet.

Het decreet inzake medisch verantwoord sporten zal permanent en geactualiseerd verfijnd worden om het

aan te passen aan de nieuwe internationale, technologische en medische ontwikkelingen. De strijd tegen doping kan niet alleen op regionaal of nationaal vlak worden gevoerd. Doping is een internationaal medisch en technologisch fenomeen.

Tot slot deelt de minister mee dat er nog een aantal technische correcties aan het ontwerp van decreet moeten worden aangebracht. Hij stelt voor om deze correcties bij de artikelsgewijze bespreking toe te lichten.

II. ALGEMENE BESPREKING

1. Vragen en opmerkingen van de commissieleden

De heer *Johan Deckmyn* leidt uit de hoorzitting af dat het ontwerp van decreet beantwoordt aan de verwachtingen van de meeste betrokkenen. Alle sprekers spraken zich gematigd positief tot positief uit over dit ontwerp van decreet. Over de partijgrenzen heen is er een ruime consensus over dit ontwerp van decreet dat de verdienste heeft een uniforme regelgeving binnen een internationale context na te streven. Binnen deze internationale context is er een duidelijke afstemming op de WADA-code en er wordt duidelijk gestreefd naar een harmonisering op het vlak van dopingbestrijding.

Dat preventie binnen dit ontwerp van decreet wat is verloren gegaan weegt niet op tegen de positieve aspecten. Door bijkomende initiatieven op dat vlak dient ervoor te worden gezorgd dat het preventieve aspect inzake doping in de toekomst meer aan bod komt.

Het voornaamste is echter – zoals in de toelichting trouwens aangegeven – dat sporters (elite of breedtesporters) het recht en de plicht hebben om hun sportieve activiteiten te beoefenen in medisch verantwoorde omstandigheden. Dopinggebruik is een belangrijk probleem in de sportwereld en het verklaart meteen ook de focus hierop. Het decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening van 27 maart 1991 was gezien de diverse evoluties in de sportwereld aan hernieuwing toe, vooral met betrekking tot de harmonisatie met de beginselen van de WADA-code.

Dat het decreet onder andere de bedoeling heeft om te voorzien in een totaal vangnet voor alle sportbe-

oefenaars is belangrijk, maar de hoorzitting wees uit dat er nog correcties mogelijk zijn. De spreker verwijst naar de amendementen die hij heeft ingediend.

Wat betreft de problematiek dat bij bestraffing de betrapte sporter tweemaal gestraft kan worden voor hetzelfde feit, zijn er duidelijk verschillen in mening betreffende de praktische toepassing van het decreet. Niet voor niets staat in het advies van de Raad van State de verwijzing naar het ‘non bis in idem’-principe. Tijdens de hoorzitting werden verschillende interpretaties naar voren gebracht.

Minister *Bert Anciaux* wijst erop dat het ontwerp van decreet dat naar de Raad van State is gestuurd verschilt van het ontwerp dat besproken wordt. Er werd inmiddels rekening gehouden met de opmerkingen van de Raad van State. Hij verontschuldigt zich dat hij niet aanwezig was op de hoorzitting maar veronderstelt dat de sprekers zich op het eerste ontwerp van decreet hebben gebaseerd. Juristen zijn het erover eens dat de oplossing tegemoetkomt aan de opmerkingen van de Raad van State.

De heer *Johan Deckmyn* dankt de minister voor deze toelichting. Hij meent echter dat er nog altijd nuanceverschillen zijn tussen de verschillende interpretaties. Belangrijk is alvast dat er in dit kader een lik-op-stuk-beleid wordt gevoerd. Het kan niet de bedoeling zijn dat juridische spitsvondigheden dit decreet uiteindelijk ondoeltreffend maken.

Belangrijk aandachtspunt in dit ontwerp van decreet is ook het artikel 3, 8°, waarin de begeleiders die medeplichtig zijn aan de overtreding van antidopingregels aansprakelijk kunnen worden gesteld. De spreker wijst erop dat het zeer belangrijk wordt om goed te communiceren. Zeker bij de breedtesporters die – per definitie – minder professioneel zijn omkaderd. Ook tijdens de hoorzitting werd er op gewezen dat bepaalde sporters en hun omkadering zware gevolgen kunnen dragen als de sporter bijvoorbeeld door ziekte of andere redenen iets heeft genomen zonder bij de consequenties stil te staan. Vandaar dat de breedtesporters in het bijzonder van de gevolgen van dit decreet moeten worden ingelicht.

De spreker vindt het een interessante piste om initiatieven te nemen om internationale geneesmiddelenfabrikanten aan te zetten om een speciaal symbool aan te brengen op de medicatie die op de WADA-lijst staat. Op die wijze kan de sporter alsook de sportarts of anderen weten dat ze middelen zullen gebruiken

of aanbevelen die een risico op straffen inhouden. De spreker informeert of de minister hieromtrent reeds initiatief heeft genomen. Minister Anciaux heeft naar aanleiding van de bespreking van het decreet van 28 maart 2007 immers gesteld dat hij een brief zou schrijven naar de bevoegde minister hieromtrent.

Minister *Bert Anciaux* antwoordt dat hij deze belofte is nagekomen. Hij zal hier bij zijn algemeen antwoord dieper op ingaan.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* dankt de minister voor zijn toelichting die samen met de hoorzitting een goed beeld geeft van de toekomst van het medisch verantwoorde sporten in Vlaanderen, dat ingebed wordt in een wereldwijde aanpak.

De basisoptie van het decreet van 1991, bewaken en verzekeren van een veilige en gezonde sportbeoefening voor allen, blijft gelden. Dat is een goede zaak omdat veel supporters concrete dopingfeiten vaak minimaliseren en voorstellen als een zaak van de sporter. Doping moet daarom in het kader van medisch verantwoorde sportbeoefening worden bestreden.

De spreekster apprecieert de verantwoordelijkheid die de federaties zullen dragen. Regels opleggen volstaat niet. Alle betrokkenen moeten de verantwoordelijkheid dragen. Deze aanpak sluit aan bij de Vlaamse traditie.

Dit ontwerp van decreet is het sluitstuk van een gefaseerde aanpak. De commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme heeft recent de UNESCO-conventie, waaraan de WADA-code is toegevoegd, goedgekeurd. De vragen die toen rezen worden in dit ontwerp van decreet opgelost. Er is voorts een samenwerkingsakkoord met de Franstalige Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie waarin een aantal elementen wordt geregeld.

Mevrouw *Merckx-Van Goey* verwijst naar de opmerking van de heer *Cooman* tijdens de hoorzitting, dat het gebruik van een afzonderlijke lijst voor controles tijdens of buiten competitie tot discussie zou kunnen leiden. Zelf heeft ze daar geen probleem mee en wijst erop dat het verschil tussen de twee lijsten miniem is. Voor controles buiten competitie van elitesporters geldt bijvoorbeeld een lijst waar narcotica en amfetamines niet in voorkomen.

Minister *Bert Anciaux* merkt op dat er enkel een verschil wordt gemaakt tussen controles buiten competitie en tijdens competitie. Er wordt geen verschil gemaakt tussen elitesporters en breedtesporters.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* beaamt dat. De twee lijsten gelden zowel voor de elitesporters als voor de breedtesporters. De bedoeling is immers waken over de gezondheid en competitievervalsing vermijden. Vroeger hanteerde de internationale gemeenschap een andere lijst dan de Vlaamse Gemeenschap. Toch is door de twee lijsten een aantal middelen enkel verboden in wedstrijdverband.

In artikel 3 wordt het begrip dopingpraktijk uitgebreid. Dankzij de ruime definitie wordt de entourage van de sporter ook in het vizier genomen. Medeplichtigheid aan overtredingen vallen daardoor onder dit ontwerp van decreet. De spreekster is het eens met deze ruime benadering.

De decretale bepaling over de bewijswaarde van het pv biedt een oplossing inzake de bewijskracht. Er zal worden uitgegaan van de vaststellingen van het pv. De bewijskracht ervan is belangrijk om effectief en efficiënt te kunnen optreden.

Verder zijn er nog de bedenkingen van de heer *Guido De Croock* tijdens de hoorzitting over de procedure. Tegen een beslissing van het disciplinaire orgaan kan een sporter beroep aantekenen bij het TAS. Kan men zich daarna nog tot de Raad van State richten of moet men zich richten tot een rechtbank met de volheid van rechtsmacht? De Raad van State schrijft in zijn advies dat men zich tot de Raad van State dient te richten. De spreekster vermoedt dat de praktijk van nabij gevolgd zal moeten worden. Ze kan leven met de voorliggende tekst en met het antwoord op de opmerkingen van de Raad van State. Ze drukt ook haar waardering uit voor het document waarin een overzicht wordt gegeven van alle aanpassingen na opmerkingen van de Raad van State.

De heer *De Croock* wees ook op een mogelijk probleem met federaties die geen erkenning hebben aangevraagd, hun erkenning hebben verloren of ondanks een erkenning niet conform de regels georganiseerd zijn. Het zou interessant zijn moest op zijn suggesties worden ingegaan. Een andere mogelijkheid is dat de minister tijdens de bespreking aangeeft hoe de regels in dergelijk geval toch van toepassing kunnen zijn op de elitesporter. Hierbij bieden zich theoretisch twee mogelijkheden aan. Artikel 50 uitbreiden met een

bepaling die alle verplichtingen doorschuift naar de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap. Of aan artikel 36 kan een bepaling worden toegevoegd waardoor de disciplinaire commissie kennis neemt van overtredingen vastgesteld bij elitesporters wier sportvereniging in gebreke is gebleven. Voor mevrouw Merckx-Van Goey is het belangrijk dat men het decreet van 1991 blijft volgen en tegelijk verklaart WADA-conform te werken.

Mevrouw *Laurence Libert* noemt dopinggebruik een kanker die helaas al enige tijd woekert in de elitesport, maar ook in de recreatieve sport. Voor haar fractie is het belangrijk dat sporters met gelijke middelen en kansen aan de start verschijnen. Het gebruik van kunstmatige prestatiebevorderende middelen moet onmogelijk worden. Het publiek verwacht een eerlijke strijd. De winnaar moet diegene zijn met het meeste talent en niet diegene die van een technologische voorsprong geniet.

Recreatieve sport is meer dan enkel de professionele variant. Recreatieve sporters spiegelen zich aan topatleten. Daarom moet de band tussen doping en topsport worden doorbroken, ook al heeft dit op korte termijn mogelijk zijn economische consequenties op sommige takken van de topsport. Het is belangrijk dat de sportbeweging altijd betrokken wordt bij de strijd tegen doping. Als de overheid de voeling verliest met topsport, zal een aantal sporttakken aan doping ten onder gaan. Het internationale wielrennen is dicht bij dit doemscenario.

Dat is de reden waarom mevrouw Libert instemt met de nauwe samenwerking tussen overheid en internationale sportinstanties. Vlaanderen bestendigt door dit ontwerp van decreet zijn rol van internationale voortrekker dat het al speelt sedert 1991. Door dat internationale engagement mag Vlaanderen de aandacht niet verliezen voor de breedtesporter. Samenwerking met de sportfederaties betekent dat Vlaanderen moet blijven luisteren naar de verzuchtingen van de sportwereld, clubs en individuele sporters.

Vanwege het grote economische belang van sport is het belangrijk dat het decretale kader sluitend is en de rechten van de sporters niet schendt. Het decreet voldoet duidelijk aan deze voorwaarde. De memorie van toelichting licht een aantal juridische knelpun-

ten toe. Sportverenigingen voor elitesporters zijn verplicht disciplinaire procedures uit te werken. Dat staat tegenover het principe van de vrijheid van vereniging.

Mevrouw Libert apprecieert de responsabilisering van sportverenigingen en federaties in het dopingtuchtrecht voor elitesporters waarbij de overheid scherp toeziet op het naleven van de WADA-code. Zijn kleine federaties echter in staat om deze verantwoordelijkheid naar behoren op te nemen? Zullen dergelijke federaties het aandurven om dit ontwerp van decreet streng toe te passen? Beschikken zij daartoe over genoeg mankracht of juridische kennis? Het ontwerp van decreet biedt de mogelijkheid om samen te werken, maar volgens de spreekster ontbreekt daartoe de juridische rechtsgrond.

Elitesporters kunnen in beroep gaan tegen een schorsing bij het TAS. Breedtesporters die een overtreding begaan worden bestraft door de Vlaamse overheid. Waar kan een federatie beroep aantekenen als een breedtesporter wordt vrijgesproken? Daarbij is de rol van de burgerlijke rechtbanken niet erg duidelijk vastgelegd.

Het is een goede zaak dat de breedtesporter ook onder dit ontwerp van decreet valt. Preventie is belangrijk omdat recreatieve en jonge sporters niet altijd weten welke producten verboden zijn.

Mevrouw Libert vraagt tot slot hoe het precies zit met sportfederaties die zich nog niet georganiseerd hebben conform de staatsstructuur. Wat met een Vlaamse sporter die in Wallonië betrapt wordt op doping? En wat is de timing van de inwerkingtreding van het ontwerp van decreet en de publicatie van de uitvoeringsbesluiten?

Volgens mevrouw *Els Robeyns* is iedereen het erover eens dat een transparant en uniform internationaal dopingbeleid het streefdoel is. Dat is de reden waarom het decreet van 1991 wordt aangepast aan de WADA-code. Tegelijk blijft het promoten van gezonde sport en lichaamsbeweging belangrijk. Daarbij is het interessant dat dit ontwerp van decreet voor alle sporters en alle sporten geldt.

Mevrouw Robeyns wijst ook op het belang van duidelijke informatie over dit ontwerp van decreet. Alle

sporters en federaties moeten worden geïnformeerd. Voorts wenst ze te vernemen of er overgangsmaatregelen zullen gelden.

De heer *Kris Van Dijck* informeert of er duidelijkheid is over het spanningsveld tussen schorsingen opgelegd door de federaties en mogelijke gerechtelijke vervolgingen. In welke mate werkt dit ontwerp van decreet de onduidelijkheid over de bevoegdheid weg? Kan een sporter tweemaal worden gestraft?

De spreker benadrukt dat medisch verantwoorde sportbeoefening belangrijk is. De Vlaamse Gemeenschap moet het voortouw blijven nemen, zij het afgestemd op de internationale context.

De heer *Karlos Callens* heeft er problemen mee dat een deel van de verantwoordelijkheid wordt doorgeschoven naar de federaties. Dat zal de federaties veel werk en geld kosten. Zullen de federaties financieel en administratief worden bijgestaan tijdens de overgangperiode?

2. Antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

Minister *Bert Anciaux* noteerde dat verschillende parlementsleden aandringen op een goede informatieronde. Hij is inderdaad van plan om goed te communiceren over de gevolgen voor alle breedtesporters en voor de elitesporters.

De minister twijfelt aan de haalbaarheid van het voorstel van de heer Deckmyn om een symbool aan te brengen op bepaalde geneesmiddelen. Dergelijk symbool kan alleen maar internationaal worden verplicht. Er is een internationale lijst van verboden producten. Het probleem is dat de lijst gewijzigd kan worden, terwijl de geneesmiddelen in omloop nog, of nog niet, het symbool van verboden product dragen. De minister merkt bovendien op dat het niet veel zin heeft dat Vlaanderen alleen optreedt.

De heer *Johan Deckmyn* meent wel dat Vlaanderen de internationale instanties kan aansporen. Dat was trouwens de strekking van zijn vraag.

De minister zal een brief schrijven om het WADA te vragen om daarover afspraken te maken met de geneesmiddelensector. Hij ontving trouwens deze ochtend van het WADA een brief met juridische opmerkingen bij dit ontwerpdecreet (zie bijlagen 1 tot en met 3).

De oprichting van een gemeenschappelijk tuchtorgaan moet inderdaad eenvoudiger worden. Misschien moet dat duidelijker in het ontwerp van decreet staan. Daar zijn trouwens gesprekken over. De oprichting van één groot tuchtrechtorgaan van alle federaties is ideaal. De Vlaamse Gemeenschap kan dat tuchtorgaan dan erkennen. De minister heeft er geen probleem mee om in het ontwerp van decreet een amendement in deze zin op te nemen.

Een federatie kan in beroep gaan tegen een uitspraak van de disciplinaire commissie. Daarover is er ook een opmerking van WADA. Daarop zal een amendement met verduidelijkingen worden ingediend.

De Vlaamse sporter die in Wallonië betrapt wordt, wordt in Vlaanderen vervolgd als hij niet berecht wordt in Wallonië. Dat geldt trouwens ook voor in het buitenland betrapte sporters.

Het is de bedoeling dat het decreet in werking treedt op het moment dat de uitvoeringsbesluiten verschijnen. De minister hoopt alles rond te krijgen tegen 1 januari 2008. Tot dan geldt het oude decreet.

In tegenstelling tot het huidige decreet, wordt in het ontwerp van decreet verwezen naar de federale drugwet. Als een sporter een verboden product heeft genomen, alleen en voor zichzelf, zal er een tuchtrechtelijke beoordeling zijn. Die geeft geen aanleiding tot een strafrechtelijke procedure, maar alle andere gevallen, zoals verboden producten bezorgen aan andere sporters, wel.

De heer *Kris Van Dijck* informeert of dat ook geldt voor producten die in het huis van een sporter aangetroffen worden.

Minister *Bert Anciaux* antwoordt dat de hoeveelheid en de aard van het gevonden product bepalend zullen zijn voor het al dan niet optreden van het parket.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* verwijst daarvoor naar de conclusie van professor Frank Hendrickx tijdens de hoorzitting: “De rechtspraak over de verhouding strafrecht-tuchtrecht is in volle ontwikkeling. Het Hof van Cassatie en andere hoven hebben daar al uitspraken over gedaan. Het is best die ontwikkeling af te wachten en vertrouwen te hebben in de rechtspraak. Als de wet- of decreetgever het daarna nog nodig acht op te treden, ligt de bal in het kamp van het parlement.”. Het is dus niet nodig om in het ontwerp nog bijkomende bepalingen op te nemen.

De *minister* is het daar volkomen mee eens. Professor Hendrickx ligt mee aan de basis van dit ontwerp. Vlaanderen is een koploper en moet ook de gerechtelijke evolutie afwachten.

De federaties krijgen inderdaad meer werk, maar het WADA legt dat op. Ze worden bevoegd voor de afhandeling van de procedure, maar niet voor de opsporing. De minister hoopt dat de federaties een dusdanig medisch verantwoord en antidopingbeleid zullen voeren, dat de procedures en dus ook de kosten beperkt blijven. Dat aspect moet echter samen gezien worden met de financiële stimulansen voor de federaties. Dit jaar wordt het decreet voor de subsidiëring van de sportfederaties volledig uitgevoerd. Volgend jaar zullen de federaties meer middelen krijgen. De professionalisering zet zich door, de tuchtrechtelijke afhandeling is een internationale verplichting.

De heer *Karlos Callens* vraagt of er nog een decreet komt inzake dopinggebruik bij sporten met dieren.

Minister *Bert Anciaux* antwoordt dat dopinggebruik bij dieren niet onder de Vlaamse bevoegdheid valt, maar wel onder dierenwelzijn. Dat is een federale aangelegenheid.

In verband met de vraag van mevrouw Robeyns over eventuele overgangsmaatregelen en communicatie met het veld antwoordt de minister dat er momenteel geen overgangsmaatregel nodig is. Op het moment dat het ontwerp in werking treedt, zullen alle uitvoeringsbesluiten er zijn. Het is de bedoeling om op 1 januari 2008 alles tegelijk in werking te laten treden.

Volgens mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* bewijst de bespreking dat de WADA-conformiteit voor de minister en het parlement heel belangrijk is. Dat heeft ook een keerzijde. Omdat Vlaanderen partij is, zou dat eigenlijk geregeld moeten zijn bij de instemmingsakte bij de internationale conventie van Parijs van 2005. In artikel 30 staan immers de taken van de conferentie van partijen. Als de WADA-conformiteit inderdaad belangrijk is, rekent het parlement erop dat Vlaanderen in die conferentie aanwezig is en een voortrekkersrol speelt, niet alleen om zichzelf als goed voorbeeld naar voren te schuiven maar ook om de evoluties te sturen. De spreker vraagt de minister om dat goed te volgen en het parlement geregeld op de hoogte te brengen.

Minister *Bert Anciaux* is het daarmee eens. Vlaanderen was al als waarnemer aanwezig bij een conferen-

tie van partijen. De administratie volgt de conferentie en alle andere werkzaamheden van nabij. Vlaanderen zal daar een rol blijven spelen.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 2

De heer *Johan Deckmyn* wijst op de definitie van sportmanifestatie in 6°, waar hij de omschrijving ‘in georganiseerd verband’ juridisch nogal twijfelachtig gedefinieerd vindt. Het biedt weinig rechtszekerheid. Blijkens de toelichting heeft men geen manier gevonden om dat beter te definiëren.

Minister *Bert Anciaux* wijst erop dat dit wil zeggen dat de sportmanifestatie voorbereid is en vooraf gepland.

Het artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikelen 3 tot en met 6

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 7

Volgens de heer *Johan Deckmyn* verplicht dit artikel elke sportvereniging tot diverse zaken, weliswaar rekening houdend met het specifieke karakter van de door haar geregelde sportactiviteit. Dat zijn toch behoorlijk wat verplichtingen voor erg veel verenigingen. Het komt neer op heel wat controles en meer administratief werk. Zijn deze sportverenigingen daartoe uitgerust?

Minister *Bert Anciaux* verwijst naar zijn antwoorden bij de algemene bespreking.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikelen 8 tot en met 14

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 15

De heer *Johan Deckmyn* verwijst naar de derde alinea en het begrip 'jeugdige sporters'. Dat begrip staat niet bij de definities en is bijgevolg vaag als omschrijving. Wat wordt er onder 'jeugdige sporter' verstaan?

De minister antwoordt dat de definitie van jeugdige sporter werd opgenomen in artikel 2, 6°, van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties van de sportieve vrijetijdsbesteding. Verder kunnen voor welbepaalde sporttakken, zoals in huidige besluiten van de Vlaamse Regering, leeftijdsbepalingen opgenomen worden die er mee kunnen voor zorgen dat minderjarigen medisch verantwoord kunnen sporten. De minister verwijst naar de besluiten van de Vlaamse Regering tot bepaling van de leeftijds grenzen voor deelneming aan sportmanifestaties en opleidingen op de weg met motor- of bromfietsen (14 juli 2006) en het besluit van de Vlaamse Regering houdende algemene bepalingen inzake medische verantwoorde sportbeoefening bij de deelname van minderjarigen aan sportmanifestaties, proeven, wedstrijden en opleidingen in bepaalde sporttakken.

De heer *Kris Van Dijk* oppert dat de derde alinea niet los kan worden gelezen van de eerste en de tweede. De tweede alinea bepaalt heel duidelijk waarover het gaat, stelt hij. Het woord "jeugdig" is in de derde alinea vermoedelijk overbodig.

De *minister* vindt van niet omdat zonder specifieke bepalingen alle sporters enkel onder begeleiding van pedagogisch en sporttechnisch bekwame mensen mogen opereren. Dat is niet aan de orde stelt de minister, maar hij wil dat wel organiseren voor de jeugdige sporters. Hij is er vrij zeker van dat de algemene regel min 16 is.

Mevrouw *Merckx-Van Goey* stelt dat in de memorie staat dat het artikel de regeling van 1991 overneemt. De formulering is anders, maar beter, vindt ze. De regering zal onderscheiden leeftijdsgrenzen en voorwaarden bepalen. Vroeger stond er dat moest worden voldaan aan bepaalde leeftijdsgrenzen. Het was de

uitvoerende macht die de grenzen moest vastleggen, maar dan na advies van de commissie voor sportmedische keuring. Waarom is deze adviesverplichting weggevallen of wordt deze nog in de uitvoeringsbesluiten opgenomen?

Minister *Bert Anciaux* antwoordt dat inzake leeftijds grenzen geen wijzigingen worden vooropgesteld. De uitvoeringsbesluiten moeten in elk geval aangeven wie de minister van advies zal voorzien.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 16

De heer *Johan Deckmyn* informeert of de voorwaarde van de sportmedische keuring aan elke sporter wordt opgelegd. Het gaat al gauw over enkele miljoenen Vlamingen, en hij verwijst naar een artikel in het Nieuwsblad van 20 juni 2007 waarin stond dat 60 percent van de Vlamingen aan sport doet. De keuring moet specifiek gebeuren door erkende keuringsartsen en erkende keuringscentra. De heer Deckmyn leidt daaruit af dat die dus eerst nog massaal erkend moeten worden. Of heeft men het over reeds bestaande erkende centra?

De heer *Kris Van Dijk* verwijst naar sportmanifestaties voor recreanten. Hij geeft het voorbeeld van een recreatief jogger die deelneemt aan een massamanifestatie van een bepaalde stad. Wie zal controleren of die persoon medisch gezien daaraan mag deelnemen? Er dienen zich immers duizenden recreanten aan.

De *minister* stelt dat hij volkomen achter het algemeen principe van medisch verantwoord sporten staat, namelijk dat een sporter aan medische voorwaarden moet voldoen voor hij aan sport doet. Hij geeft het voorbeeld van het Sporta-bewegingsevenement voor breedtesport op de Mont Ventoux en de inspanning die dat vergt. Elke deelnemer moet een attest van een geneesheer bijvoegen. Dit beperkt het risico voor de organisatie maar zeker ook voor mensen die zichzelf willen overtreffen. Het principe was in het vorige decreet al opgenomen, maar de regering moet nu uitmaken waar en voor welke specifieke categorieën evenementen en sporters er bijkomende voorwaarden worden opgelegd. Dat komt in de uitvoeringsbesluiten.

De sportmedische keuring heeft volgens de minister ook gevolgen inzake verzekeringen. Het decreet

op de sportfederaties omvat niet toevallig een heel hoofdstuk over de voorwaarden waaraan een federatie moet voldoen om erkend te worden. Dat behelst onder meer de verzekeringen.

Mevrouw *Laurence Libert* vraagt of het dan zo is dat voor elke sportmanifestatie, van welke aard of omvang ook, elke ingeschreven sporter een medisch attest moet hebben? Ze geeft het voorbeeld van een tennisclub die een open tennistornooi wil organiseren. Moeten jonge sporters ook de medische keuring ondergaan? Hoe staat het met de verzekering als een sporter niet medisch in orde blijkt om deel te nemen aan een bepaalde manifestatie? Kan de verzekering van de organisator zich terugtrekken als de organisatie het attest niet zou hebben opgevraagd?

De *voorzitter* verwijst naar massamanifestaties als bijvoorbeeld de 20 kilometer door Brussel. Het inschrijvingsreglement stipuleert dat de kandidaat-deelnemers door de organisator aangeraden worden zich vooraf medisch te laten onderzoeken.

De *minister* sluit zich hierbij aan, maar verduidelijkt dat enkel de rechtbanken zich over concrete betwistingen kunnen uitspreken. Wie een manifestatie organiseert die mogelijk gezondheidsrisico's inhoudt, dekt zich daar inderdaad beter vooraf voor in. Elke burger heeft immers het recht om naar de rechtbank te stappen op basis van geleden schade, overeenkomstig artikel 1382 van het burgerlijk wetboek.

Het principe van de sportmedische keuring is volgens de minister echter veel specifieker. Het biedt de decretales mogelijkheid om bijvoorbeeld voor topsporters duidelijke eisen te stellen en procedures te bepalen, met als doel om voor die categorie of een aantal specifieke sporten meer controle en begeleiding in te bouwen. De minister heeft niet de bedoeling om elke recreatiesporter in Vlaanderen deze verplichting op te leggen. De sportmedische keuring geldt overeenkomstig de tweede alinea van artikel 16 enkel voor bepaalde sportmanifestaties.

Een beperkt aantal keuringscentra moeten de sportmedische keuring kunnen opnemen. Een sportmedische keuring zal enkel kunnen worden afgenomen door keuringsartsen en -centra die een erkenning hebben gekregen. Niet elke sporter zal daar naartoe moeten, maar wel de topsporters of studenten van een topsportschool. Dit garandeert de positieve begeleiding en ondersteuning van het medisch verantwoord sporten.

De heer *Karlos Callens* refereert aan de medische onderzoeken op school en eventueel op het werk. Hij gaat ervan uit dat dus alleen voor mensen die nooit aan een onderzoek worden onderworpen en toch aan onverantwoorde sportbeoefening zouden doen, een toevoeging nodig is. Het mag dan niet de bedoeling zijn telkens naar een arts te moeten hollen voor een attest bij elk evenement, maar er kan wel gevraagd worden om bijvoorbeeld eenmaal per jaar bij de arts een onderzoek te vragen.

De *minister* wijst erop dat artikelen 16 en 17 samen moeten worden gelezen. Daarmee wordt het mogelijk onderzoeken te laten uitvoeren naar gezondheidstoestand en eventueel naar gebruik van bepaalde middelen. Als de mogelijkheid van preventieve controle voor bepaalde sportactiviteiten niet decretaal zou worden opgenomen, zou het beleid niet verantwoord bezig zijn.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikelen 17 tot en met 24

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 25

Minister *Bert Anciaux* merkt op dat in artikel 25, eerste paragraaf, de zinsnede “rechtmatig gebruik van een geneesmiddel dat een verboden stof of een verboden methode bevat”, moet worden vervangen door “rechtmatig gebruik van een verboden stof of een verboden methode.”.

De commissieleden zijn het eens met deze aanpassing die bij wijze van technische correctie in het ontwerp van decreet wordt aangebracht.

Het aldus aangepast artikel wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 26

Een amendement nr. 3 (*Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1217/3) voorgesteld door de dames Trees Merckx-Van Goey en Laurence Libert, de heren Bart Caron en Kris Van Dijck en mevrouw Els Robeyns strekt

ertoe in §§1 en 2, de woorden “en het toezicht” telkens te schrappen.

De heer *Bart Caron* verduidelijkt dat dit amendement tot doel heeft het artikel conform te maken met de regels van het WADA. Als het WADA autonoom controles uitvoert in Vlaanderen kan dat dan ook onder de verantwoordelijkheid van een arts, en niet het toezicht, dat als de louter fysieke aanwezigheid zou kunnen worden geïnterpreteerd.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* verwijst naar de brief van het WADA van 20 juni 2007 (zie hoger en zie bijlage 2) die het amendement verduidelijkt. Ze stelt dat het schrappen van de term “toezicht” hoe dan ook niets afdoet van de verantwoordelijkheid van de betrokken controleartsen. De verantwoordelijkheid voor het beleid in Vlaanderen ligt bij de minister.

De heer *Bart Caron* voegt toe dat het gewoon de bedoeling is de controles van het WADA altijd mogelijk te maken. In sommige landen zijn er vragen bij de correctheid van de controles vanuit die landen zelf. Het WADA wil echter de mogelijkheid hebben om autonoom controles uit te voeren. De fysieke aanwezigheid van een arts opleggen, belemmert de vrijheid van het WADA.

De *minister* stelt dat het terecht een verantwoordelijkheid van de arts blijft, maar dat het toezicht kan worden uitgeoefend door het WADA zelf of door de administratie.

De minister merkt ook op dat in artikel 26, §2, de verwijzing naar ‘artikel 31, 1°, 3° en 4°’ moet worden vervangen door de correcte verwijzing ‘naar artikel 31, 1°, 2° en 3°’.

De commissieleden zijn het eens met deze aanpassing die bij wijze van technische correctie in het ontwerp van decreet wordt aangebracht.

Het amendement en de technische correctie worden samen met het aldus geamendeerde artikel unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikelen 27 tot en met 30

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 31

De heer *Johan Deckmyn* informeert hoe de Vlaamse Gemeenschap het WADA tot iets kan verplichten, zoals in de aanhef van het artikel is bepaald? Hij gaat ervan uit dat dit vanuit de Vlaamse Gemeenschap niet kan. Moet dit niet eerder geformuleerd worden in de zin dat de sportverenigingen en het WADA ‘de taak hebben om’ iets te doen.

Minister *Bert Anciaux* benadrukt dat een decreet voor de burger wordt geschreven. Voor die groep moet er duidelijkheid zijn. Hij acht het niet verkeerd dat er wordt gezegd dat een internationale organisatie waarvan ook Vlaanderen deel uitmaakt, een aantal verplichtingen op zich heeft genomen en die dan ook correct moet uitvoeren.

De minister merkt aansluitend op dat in artikel 31 een aantal technische correcties moeten worden aangebracht.

In artikel 31, 1° wordt de verwijzing naar ‘punt 1°’ vervangen door ‘punt 2°’.

In artikel 31, 4° wordt de verwijzing naar ‘punt 4°’ vervangen door ‘punt 3°’.

De commissieleden zijn het eens met deze technische correcties. Het aldus aangepaste artikel wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikelen 32 tot en met 33

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 34

Een amendement nr. 4 (*Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1217/3) voorgesteld door de dames *Trees Merckx-Van Goey* en *Laurence Libert*, de heren *Bart Caron* en *Kris Van Dijck* en mevrouw *Els Robeyns* strekt ertoe aan §1, eerste lid, een tweede en derde zin toe te voegen, die luiden als volgt:

“Sportverenigingen kunnen de disciplinaire procedures ook gezamenlijk organiseren. De Vlaamse Regering kan hiertoe de nadere regels bepalen.”.

De heer *Bart Caron* stelt dat de indieners de mogelijkheid willen creëren dat sportverenigingen via een

samenwerkingsverband van sportverenigingen een disciplinair orgaan kunnen oprichten. Dit heeft als belangrijke voordeel dat de deskundigheid niet in elke sportvereniging apart moet worden opgebouwd. Het is de bedoeling hiermee een rechtsgrond te bieden en een machtiging aan de regering te geven om het mogelijk te maken dat er eventueel specifieke bepalingen worden opgelegd.

De *minister* vindt dit zeer terecht, mede omdat er in het tweede lid staat “ter uitvoering van het eerste lid, leggen ze hun interne tuchtregeling inzake dopingpraktijken aan de regering voor, overeenkomstig de bepalingen van artikel 35”.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel worden unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 35

Een amendement nr. 5 (*Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1217/3) voorgesteld door de heren Johan Deckmyn, Erik Arckens en Werner Marginet strekt ertoe in §2, 9°, op de eerste regel, het woord “indien” te schrappen.

De heer *Johan Deckmyn* stelt dat dit enkel een technische verbetering betreft die verder geen inhoudelijke wijzigingen veroorzaakt.

De commissieleden stemmen hiermee in.

Een amendement nr. 1 (*Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1217/2) voorgesteld door de heren Johan Deckmyn, en Wim Van Dijk strekt ertoe aan §2, een 10° toe te voegen, dat luidt als volgt:

“10° de disciplinaire procedure in het Nederlands wordt gevoerd.”.

De taal van de disciplinaire procedure wordt volgens de heer *Johan Deckmyn* enkel impliciet geacht het Nederlands te zijn, aangezien volgens artikel 39 de sporter zich desgevallend kan laten bijstaan door een tolk als hij of zij het Nederlands niet machtig is. Het verdient echter aanbeveling om het taalcriterium voor de disciplinaire procedure expliciet op te nemen als erkenningsvoorwaarde in artikel 35. Hij legt uit dat dit amendement geïnspireerd is door de hoorzitting waarin de taal van de disciplinaire procedure

impliciet geacht werd het Nederlands te zijn, omdat artikel 39 stipuleert dat een sporter zich kan laten bijstaan door een tolk indien hij het Nederlands niet machtig zou zijn. Het zou aanbeveling verdienen om het taalcriterium voor disciplinaire procedures expliciet op te nemen als erkenningsvoorwaarde.

De *minister* wijst erop dat de verplichting sowieso bestaat en dat het overal expliciet opnemen van deze verplichting afbreuk doet aan de taalwetgeving.

De heer *Johan Deckmyn* is het hiermee eens en trekt het amendement nr. 1 in.

Amendement nr. 5 wordt samen met het aldus geamendeerde artikel unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikelen 36 tot en met 38

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 39

De heer *Johan Deckmyn* informeert naar de rol van de vertegenwoordiger van de regering die in §4, 3° wordt vermeld.

De *minister* antwoordt dat het om de verantwoordelijke binnen de Vlaamse Gemeenschap gaat, belast met dopingbestrijding. Het lijkt hem vanzelfsprekend dat die persoon gehoord kan worden en op eigen initiatief informatie moet kunnen verstrekken om juiste beslissingen te induceren. In functie van zijn kennis van het vooronderzoek voor de disciplinaire behandeling moet deze tevens kunnen aandringen op bijkomende onderzoeksmaatregelen om de waarheid nog beter te duiden. Het gaat concreet om mensen uit het team Medisch Verantwoord Sporten.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikelen 40 en 41

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 42

Een amendement nr. 6 (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1217/3*) voorgesteld door de dames Trees Merckx-Van Goey en Laurence Libert, de heren Bart Caron en Kris Van Dijck en mevrouw Els Robeyns strekt ertoe op de vijfde regel, na het woord “regering”, de woorden “, de bevoegde nationale of internationale sportfederatie, het Wereldantidopingagentschap, het Internationaal Olympisch Comité en het Internationaal Paralympisch Comité” in te voegen.

De heer *Bart Caron* stelt dat het de bedoeling moet zijn het hoger beroep ook toegankelijk te maken voor andere actoren dan de sporter zoals er staat, in geval van minderjarigheid de ouders, of de regering. De uitbreiding behelst op vraag van het WADA, de bevoegde nationale of internationale sportfederaties en het WADA zelf, het IOC en het Internationaal Paralympisch Comité.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel worden unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikelen 43 tot en met 46

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 47

De heer *Johan Deckmyn* vraagt wat de garanties zijn voor de bescherming van de privacy van de geschorste sporter, aangezien er zoveel mensen van zoveel sportverenigingen toegang tot de gegevens moeten krijgen? Hoe kan men bijvoorbeeld voorkomen dat een geschorste voetballer zaalvoetbal gaat spelen, of in een andere bond, en toch zijn privacy beschermen?

Minister *Bert Anciaux* stelt dat hij hier moet verwijzen naar het algemeen principe van de privacycommissie. Er is afgestapt van een maatregel van zijn voorganger dat er een publieke website zou komen. Het is een delicate aangelegenheid en daarbij moet telkens weer de afweging worden gemaakt tussen het algemeen en het individueel belang. Wie mag dan op de hoogte zijn? Wie het aanbelangt, moet op de hoogte worden gesteld, zij het minder strikt dan vroeger, stelt de minister.

Zo ver als in de huidige regeling wil de regering niet meer gaan. Daarom moet de schorsing niet aan iedereen kenbaar worden gemaakt, maar wel aan de georganiseerde sportwereld, volgens de geëigende kanalen. In de praktijk zal het individuele recht op privacy moeten afgewogen worden tegen de belangen van de samenleving.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikelen 48 en 49

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 50

Een amendement nr. 2 (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1217/2*) voorgesteld door de heren Johan Deckmyn en Wim Van Dijck strekt ertoe een §3 toe te voegen, die luidt als volgt:

“§3. Wanneer de sportvereniging in gebreke blijft een interne tuchtregeling te organiseren overeenkomstig artikelen 34 en 35 of wanneer de erkenning wordt ingetrokken, zullen de disciplinaire organen vermeld in artikelen 32 en 33 tijdelijk de tuchtrechtelijke vervolging van de personen bedoeld in artikel 34, §2, van de sportvereniging overnemen, op kosten van de sportvereniging, tot de sportvereniging zich in regel heeft gesteld.

In voornoemd geval wordt de einduitspraak vermoed te zijn overgenomen door de sportvereniging en is ze om die reden vatbaar voor beroep bij het Internationaal Sporttribunaal, op dezelfde wijze als zou ze van de sportvereniging uitgaan.”.

Minister *Bert Anciaux* vindt dit amendement overbodig. De sportverenigingen kunnen gestraft worden als ze niet-erkend zijn of als ze fouten maken. Een elitesporter zo maar voor een tuchtzaak naar de disciplinaire commissie sturen – de procedure voor de breedtesporter – is volgens de minister niet in overeenstemming met de WADA-code. Het WADA heeft dat onderzocht en maakt net daarover geen opmerkingen. De internationale federaties hebben ook verplichtingen en kunnen elitesporters niet zo maar straffeloos laten. Het TAS en de internationale fede-

ratie zullen voor elitesporters in niet-erkende verenigingen hun verantwoordelijkheid moeten nemen. Als er geen tuchtrechtelijk optreden is, blijft het mogelijk om strafrechtelijk in te grijpen. Dat beantwoordt volgens de minister ook de vraag over de verhouding tussen tucht- en strafrecht. De sporter heeft er geen belang bij dat een strafrechtelijk optreden de plaats inneemt van een tuchtrechtelijke procedure. Vlaanderen is een van de koplopers. De internationale antidopingbeoordeling is nog in beweging. Dat vergt tijd.

De heer *Johan Deckmyn* is niet volledig overtuigd door de argumenten van de minister. Er blijft immers een juridische lacune bestaan. Er is namelijk geen regeling voor de berechting van de elitesporter bij afwezigheid van erkenning van een sportvereniging of als de erkenning wordt ingetrokken. Daarom stelt het amendement voor om de berechting op tijdelijke basis en op kosten van de sportvereniging over te laten aan de disciplinaire commissie en raad uit de artikelen 32 en 33. Het tweede lid is bedoeld om in het geval dat voornoemde organen in de plaats treden van de sportvereniging, toch de beroepsmogelijkheden bij het internationale sporttribunaal te garanderen.

Het amendement wordt verworpen met 10 stemmen tegen 3.

Artikel 50 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikelen 51 tot en met 56

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 57

De heer *Johan Deckmyn* verwijst naar de opmerking van mevrouw Libert over de inwerkingtreding. Op welke basis zullen de data door de regering vastgelegd worden?

De *minister* verwijst naar zijn eerder antwoord waarin hij stelde dat het de bedoeling is dat het decreet in werking treedt op het moment dat de uitvoeringsbesluiten verschijnen. De minister hoopt alles rond te krijgen tegen 1 januari 2008. Tot dan geldt het oude decreet.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

IV. EINDSTEMMING EN WEGSTEMMEN VAN DE REFLECTIETERMIJN

Het ontwerp van decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Door de commissie wordt met 13 stemmen unaniem beslist dat er geen reflectietijd en geen reflectienota's zullen zijn, zoals bedoeld in artikel 56 van het Reglement van het Vlaams Parlement.

De verslaggever,

De voorzitter,

Trees

Dany

MERCKX-VAN GOEY

VANDENBOSSCHE

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

TITEL I

Definities, toepassingsgebied en beginsel

HOOFDSTUK I

Definities

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° regering: de Vlaamse Regering;
- 2° administratie: het Vlaams ministerie, bevoegd voor de medisch verantwoorde sportbeoefening;
- 3° Wereldantidopingagentschap, afgekort WADA: de stichting die opgericht is onder Zwitsers recht op 10 november 1999;
- 4° Code: de Wereldantidopingcode die goedgekeurd is door het Wereldantidopingagentschap op 5 maart 2003 in Kopenhagen en de latere wijzigingen ervan;
- 5° medisch verantwoorde sportbeoefening: het geheel van preventieve en curatieve maatregelen, bepalingen en aanbevelingen die eenieder in acht moet nemen met het oog op het fysieke en psychische welzijn van de sporters;
- 6° sportmanifestatie: elk initiatief tot sportbeoefening met recreatieve, competitieve of demonstratieve doeleinden in georganiseerd verband;
- 7° wedstrijd: een sportmanifestatie in de vorm van een race, match, spel of concours;
- 8° ploegsport: een sport waarbij het vervangen van sporters tijdens een wedstrijd toegestaan is;
- 9° sporter: elke persoon die zich voorbereidt op of deelneemt aan sportmanifestaties;
- 10° elitesporter: elke sporter wiens sport ressorteert onder de verantwoordelijkheid van een door het Internationaal Olympisch Comité erkende internationale sportvereniging en die beantwoordt aan één of meer van de volgende criteria:
 - a) hij wordt beschouwd als zijnde van internationaal niveau door de toepasselijke internationale sportvereniging onder wiens bevoegdheid hij ressorteert;
 - b) hij beoefent zijn sport in het kader van een hoofdactiviteit die voornamelijk bestaat uit het leveren van sportieve prestaties;
 - c) hij is geselecteerd of gepreselecteerd voor deelname aan de eerstvolgende Olympische of Paralympische Spelen dan wel de eerstvolgende Europese of Wereldkampioenschappen in de categorie van het hoogste sportieve niveau in de betrokken sporttak;
 - d) hij neemt deel aan een ploegsport in een competitie waarvan de meerderheid bestaat uit sporters als vermeld in punt a), b) of c);
- 11° sportvereniging: elke organisatie die tot doel heeft een of meer sportmanifestaties te organiseren, de deelname eraan mogelijk te maken, of in dat verband als leidende instantie op te treden;
- 12° begeleider: elke persoon die al dan niet permanent een of meer sporters met raad of daad bijstaat, of ondersteunt bij de deelneming aan of de voorbereiding op sportmanifestaties;
- 13° risicovechtsporten: de sporten waarbij het via bepaalde technieken is toegestaan om aan de tegenstander slagen of stoten toe te dienen met de intentie de fysieke of psychische integriteit van de tegenstander te verminderen.

Artikel 3

Voor de toepassing van dit decreet wordt onder dopingpraktijk verstaan, de overtreding of de verschillende overtredingen van antidopingregels op een van de volgende wijzen, onverminderd de bepalingen van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen:

- 1° de aanwezigheid van een verboden stof of van een metaboliet of marker daarvan in een monster dat afkomstig is van het lichaam van de sporter;
- 2° gebruik of poging tot gebruik van een verboden stof of een verboden methode;
- 3° de weigering, of het onvermogen zonder duidelijke verantwoording, om een monster voor te leggen na de kennisgeving, vermeld in de toepasselijke antidopingregels, of het op om het even welke andere manier ontwijken van de monster-neming;
- 4° de overtreding van de toepasselijke vereisten met betrekking tot de beschikbaarheid van de sporter voor dopingcontroles buiten wedstrijdverband, onder meer door te verzuimen de vereiste informatie over de verblijfplaats mee te delen, of door zich niet beschikbaar te houden op de verblijfplaatsen die men heeft aangegeven;
- 5° het plegen van bedrog, of de poging daartoe, bij om het even welk onderdeel van de dopingcontrole;
- 6° het bezit van verboden stoffen en methoden;
- 7° het verhandelen van om het even welke verboden stof of verboden methode;
- 8° de toediening of de poging tot toediening van een verboden stof of verboden methode aan om het even welke sporter, of het aanmoedigen van, helpen bij, vergemakkelijken van, mogelijk maken van, aanzetten tot, verbergen van, of om het even welke medeplichtigheid in het kader van een overtreding van de antidopingregels of van een poging tot overtreding.

Artikel 4

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° dopingcontrole: het proces met inbegrip van het plannen van de spreiding van tests, het afnemen en verwerken van monsters, de laboratoriumanalyse en het beheer van de resultaten;
- 2° binnen wedstrijdverband: in rechtstreeks verband met een wedstrijd;
- 3° buiten wedstrijdverband: niet binnen wedstrijdverband;

4° verboden stof: elke stof die als zodanig wordt beschreven in de verboden lijst;

5° verboden methode: elke methode die als zodanig wordt beschreven in de verboden lijst;

6° verboden lijst: de lijst met verboden stoffen en verboden methoden, gevoegd als bijlage bij de Internationale Conventie tegen het dopinggebruik in de Sport, met zijn wijzigingen, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

HOOFDSTUK II

Toepassingsgebied

Artikel 5

De bepalingen van dit decreet zijn van toepassing op elke sporter, op elke begeleider en op elke sportvereniging.

HOOFDSTUK III

Beginsel

Artikel 6

Alle sporters, begeleiders en sportverenigingen dragen bij tot de medisch verantwoorde sportbeoefening. Dat houdt eveneens in dat zij zich inzetten voor de preventie en de bestrijding van het dopinggebruik in de sport, met het oog op de uitbanning daarvan.

TITEL II

Algemeen kader inzake de medisch verantwoorde sportbeoefening

HOOFDSTUK I

Verplichtingen van sportverenigingen

Artikel 7

Elke sportvereniging is, rekening houdend met het specifieke karakter van de door haar geregelde sportactiviteiten, verplicht:

- 1° de medisch verantwoorde sportbeoefening voor de sporter te bewaken en te waarborgen;

2° de omstandigheden en toestanden die negatief inwerken op de fysieke integriteit en het psychische welzijn van de sporter daadwerkelijk te voorkomen en te bestrijden door doelmatige initiatieven en gepaste maatregelen;

3° met de regering of een overkoepelend orgaan van sportverenigingen samen te werken aan de initiatieven en maatregelen, vermeld in punt 2°;

4° aan de regering de garantie te verlenen dat alle maatregelen genomen worden om een medisch verantwoorde sportbeoefening te bevorderen;

5° de disciplinaire maatregelen waartoe besloten is door de krachtens dit decreet bevoegde disciplinaire organen, door de sporters te doen naleven, onder meer door de licentie van de sporter in trekken.

De regering kan de taken, vermeld in punt 1°, 2°, 3° en 4°, nader preciseren. Ze kan dat doen hetzij via algemeen geldende bepalingen, hetzij via specifieke bepalingen voor één of meer sportverenigingen.

Als disciplinaire maatregelen overeenkomstig de Code worden opgelegd aan een sporter vanwege dopingpraktijken, gepleegd buiten de grenzen van de territoriale bevoegdheidsomschrijving van de Vlaamse Gemeenschap, zijn de sportverenigingen verplicht om die disciplinaire maatregelen te erkennen en te doen naleven, onafgezien door welke in België of in het buitenland gevestigde sportvereniging, overheid of organisatie zij zijn uitgesproken. Dit houdt in dat zij de sporter een verbod opleggen om aan enige wedstrijd deel te nemen als sporter als ook in eender welke andere hoedanigheid.

De sportverenigingen zijn eveneens verplicht de disciplinaire maatregelen die overeenkomstig de Code zijn opgelegd aan een van hun leden wegens dopingpraktijken, begaan buiten de grenzen van de territoriale bevoegdheidsomschrijving van de Vlaamse Gemeenschap, mee te delen aan de administratie, met het oog op het erkennen en het toezicht houden op de naleving ervan door de Vlaamse Gemeenschap.

De regering zal een procedure instellen voor de onderlinge mededeling, op nationaal en internationaal vlak, van de tuchtsancties en van de beslissingen die worden genomen op het gebied van de medisch verantwoorde sportbeoefening, met het oog op de wederzijdse erkenning en toepassing ervan.

De regering kan de nadere voorwaarden bepalen voor de toepassing van de vorige leden. De bepa-

lingen van artikelen 47, §5, eerste en tweede lid, en 51, 6°, zijn van overeenkomstige toepassing voor de verplichtingen, vermeld in de twee vorige leden.

Artikel 8

De taak, vermeld in artikel 7, eerste lid, 1°, heeft voor elke sportvereniging betrekking op het naleven en doen naleven van:

1° de absolute en relatieve sportmedische geschiktheidscriteria;

2° de inhoud en frequentie van de sportmedische keuring;

3° de inhoud en frequentie van de preventieve gezondheidscontrole, zoals vermeld in artikel 17, eerste lid;

4° de leeftijdsgrenzen voor sporters, zoals vermeld in artikel 15, eerste lid, bij de voorbereiding op en de deelneming aan welbepaalde sportmanifestaties;

5° de minimale medische, paramedische en psychologische begeleiding van sporters bij de voorbereiding op en de deelneming aan sportmanifestaties;

6° de minimale voorwaarden inzake opleiding van sporters zoals vermeld in artikel 15, eerste lid, voor de deelname aan sportmanifestaties;

7° de minimale voorwaarden inzake preventieve gezondheidscontrole van sporters, zoals vermeld in artikel 17, eerste lid, voor de deelname aan sportmanifestaties.

Artikel 9

De taak, vermeld in artikel 7, eerste lid, 2°, heeft voor elke sportvereniging onder meer betrekking op:

1° het uitwerken en volgen van een degelijke kadervorming met het oog op het voorkomen van de omstandigheden en toestanden, vermeld in artikel 7, eerste lid, 2°;

2° het uitwerken en actualiseren van informatie- en vormingsactiviteiten met het oog op het voorkomen en bestrijden van sportletsels, fysieke en psychische overbelasting en dopingpraktijken;

3° het uitvaardigen van statutaire en reglementaire bepalingen met het oog op het voorkomen,

opsporen en bestrijden van sportletsels, fysieke en psychische overbelasting en dopingpraktijken.

Artikel 10

De taak, vermeld in artikel 7, eerste lid, 3°, heeft voor elke sportvereniging onder meer betrekking op:

- 1° het geregeld en minstens jaarlijks informeren van haar leden via duidelijk herkenbare mededelingen over de initiatieven, vermeld in artikel 7, eerste lid, 3°, en de wijze waarop hieraan actief wordt deelgenomen;
- 2° het meedelen aan de regering op welke wijze gevolg werd gegeven aan de beslissingen en aanbevelingen met het oog op het voorkomen en bestrijden van sportletsels, fysieke en psychische overbelasting en dopingpraktijken.

Artikel 11

De taak, vermeld in artikel 7, eerste lid, 4°, heeft voor elke sportvereniging onder meer betrekking op:

- 1° het in kennis stellen van de regering, op de door haar bepaalde wijze, van de statutaire, reglementaire en contractuele bepalingen die concrete vorm en inhoud geven aan de taken vermeld in artikel 7;
- 2° het jaarlijks opsturen aan de regering, op de door haar bepaalde wijze, van een verslag met enerzijds de evaluatie van de initiatieven die ter uitvoering van dit decreet zijn genomen en anderzijds de inventaris van de leemten en de prioritaire behoeften.

Artikel 12

Met het oog op de controle en het toezicht op de naleving van de voorwaarden vermeld in artikelen 15, 16, 17, 18, is elke sportvereniging verplicht:

- 1° de regering, ten minste veertien dagen van tevoren, in kennis te stellen, op de door de regering bepaalde wijze, van alle geplande sportmanifestaties en georganiseerde voorbereidingen;

- 2° de totale medewerking aan de controles en het toezicht, vermeld in artikelen 17, 26 en 49, te verlenen, te organiseren en te waarborgen.

Artikel 13

Elke sportvereniging stelt de bij haar aangesloten sporters in kennis van haar statutaire, reglementaire of contractuele bepalingen die concrete vorm en inhoud geven aan haar taak, vermeld in artikel 9, 3°, in het bijzonder voor de bestrijding van dopingpraktijken.

Artikel 14

Met het oog op de uitvoering van de aan de administratie en de regering opgelegde taken, zijn de sportverenigingen, op basis van de criteria vermeld in artikel 2, 10°, verplicht aan de administratie de naam, de geboortedatum, de adresgegevens, alsook elke wijziging daarvan, mee te delen van elke elitesporter die onder hun verantwoordelijkheid valt en van elke elitesporter die onder de verantwoordelijke internationale federatie valt waarbij zij zijn aangesloten, in zoverre de elitesporter beantwoordt aan één van de volgende voorwaarden:

- a) de sporter heeft zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied;
- b) de sporter heeft zijn woonplaats in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en is aangesloten bij een sportvereniging die wegens haar organisatie, moet worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap;
- c) de sporter heeft zijn woonplaats buiten het Nederlandse taalgebied maar is verbonden aan een sportvereniging die in het Nederlandse taalgebied gevestigd is;
- d) de sporter heeft zijn woonplaats buiten het Nederlandse taalgebied maar is verbonden aan een sportvereniging die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd is en die wegens haar organisatie, moet worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

De regering kan die verplichting nader preciseren.

HOOFDSTUK II

Voorwaarden inzake de medisch
verantwoorde sportbeoefening

AFDELING I

Leeftijd en opleiding

Artikel 15

Om te mogen deelnemen aan sportmanifestaties moet een sporter voldoen aan de voorwaarden inzake leeftijdsgrenzen en opgeleid zijn overeenkomstig de opleidingsvoorwaarden.

De regering kan, rekening houdend met het specifieke karakter van de sportactiviteiten, de onderscheiden leeftijdsgrenzen en de voorwaarden waaronder jongeren worden opgeleid om aan sportmanifestaties deel te nemen, bepalen.

In dat laatste geval kunnen jeugdige sporters uitsluitend opgeleid worden door en onder de verantwoordelijkheid van begeleiders die beschikken over de nodige pedagogische en sporttechnische bekwaamheden, zoals bepaald door de regering.

AFDELING II

Sportmedische keuring

Artikel 16

Om te mogen deelnemen aan sportmanifestaties moet een sporter voldoen aan de voorwaarden inzake sportmedische keuring.

De sportmedische keuring heeft tot doel preventief de lichamelijke geschiktheid van de sporter te evalueren met het oog op deelname aan bepaalde sportmanifestaties.

De regering kan, rekening houdend met het specifieke karakter van de sportactiviteiten, de inhoud en de frequentie van de sportmedische keuring vastleggen.

De regering kan de vorm en de inhoud bepalen van het attest voor sportmedische keuring dat door

erkende keuringsartsen en erkende keuringscentra kan worden verleend.

De regering kan bepalen wie het ereloon en de kosten voor de sportmedische keuring ten laste moet nemen.

AFDELING III

Preventieve gezondheidscontrole

Artikel 17

Om te mogen deelnemen aan sportmanifestaties moet een sporter, als dat zo bepaald is door de regering, voldoen aan de voorwaarden inzake preventieve gezondheidscontrole die op initiatief van de administratie, het WADA of de sportvereniging kan worden uitgevoerd.

De preventieve gezondheidscontrole is een controle die te allen tijde kan worden uitgevoerd, waarbij monsters van het lichaam van de sporter kunnen worden afgenomen, zodat in het geval van een afwijking van de normale waarden, de betrokken sporter om gezondheidsredenen op non-actief kan gesteld worden.

De regering kan, rekening houdend met het specifieke karakter van de sportactiviteiten, de inhoud, de voorwaarden en de frequentie van de preventieve gezondheidscontrole bepalen.

De regering bepaalt de verplichtingen die de sportvereniging of het WADA dienen na te leven wanneer deze organisaties een preventieve gezondheidscontrole willen laten uitvoeren.

De regering bepaalt de manier waarop de resultaten van de preventieve gezondheidscontrole worden bijgehouden.

De regering kan bepalen wie het ereloon en de kosten voor de preventieve gezondheidscontrole ten laste moet nemen.

De naam, voornaam en geboortedatum van de sporter die niet voldoet aan de voorwaarden vermeld in het eerste lid, kunnen door de regering, op de wijze die zij bepaalt, aan de betrokken sportverenigingen worden meegedeeld.

AFDELING IV

Sportmedisch toezicht en risicovechtsporten

Artikel 18

De regering kan, rekening houdend met het specifieke karakter van de sportactiviteiten, sportmedisch toezicht verplichten alsook de inhoud en de frequentie hiervan bepalen.

Het sportmedisch toezicht heeft tot doel de sporter bij bepaalde sportmanifestaties medisch te bewaken teneinde gezondheidsproblemen op te sporen en te voorkomen.

De regering kan de voorwaarden waaronder risicovechtsporten kunnen worden georganiseerd bepalen en neemt in dat geval de maatregelen om het toezicht op de naleving daarvan te verzekeren. De regering kan bepalen dat een erkenning vereist is voor degenen die de beoefening van risicovechtsporten organiseren of aanleren of die sportmanifestaties van risicovechtsporten organiseren. De regering kan desgevallend de erkenningsvoorwaarden en een erkenningsprocedure bepalen. Risicovechtsporten die een extreem risico inhouden voor de fysieke en psychische integriteit van de sporter kunnen door de regering worden verboden.

HOOFDSTUK III

Toezicht op de medisch verantwoorde sportbeoefening

AFDELING I

Keuringsartsen, keuringscentra en begeleidingsexperten

Artikel 19

§1. De sportmedische keuring, vermeld in artikel 16, wordt toevertrouwd aan erkende keuringsartsen en erkende keuringscentra.

§2. De erkende keuringscentra mogen, naast de sportmedische keuring ook medische adviezen over medisch verantwoorde sportbeoefening en letselpre-

ventie verlenen en sportmedische begeleiding organiseren.

De regering kan een programmatie invoeren voor het aantal erkende keuringscentra. Als de regering een programmatie invoert, bepaalt ze daarvoor de criteria.

§3. De regering bepaalt de erkenningsvoorwaarden die aan keuringsartsen en keuringscentra worden gesteld.

De regering bepaalt welke erkende keuringscentra bevoegd zijn voor de sportmedische keuring van getalenteerde sporters, zoals die door de regering zijn bepaald.

De regering erkent de keuringsartsen en de keuringscentra.

De regering stelt, in voorkomend geval, nadere regels voor de werkwijze en de vergoedingen vast.

§4. De regering kan volgens behoefte en na advies van de expertencommissie vermeld in artikel 22, begeleidingsexperten erkennen die instaan voor de paramedische en medische begeleiding van door de regering bepaalde categorieën van sporters.

De regering stelt, in voorkomend geval, nadere regels voor de werkwijze en de vergoedingen vast.

AFDELING II

Toezichthoudende artsen

Artikel 20

§1. Het sportmedisch toezicht op sportmanifestaties wordt toevertrouwd aan erkende toezichthoudende artsen.

§2. De regering bepaalt de erkenningsvoorwaarden die aan toezichthoudende artsen gesteld worden, hun bevoegdheden en de sportmanifestaties waarop de aanwezigheid van een toezichthoudend arts vereist is.

De regering erkent de toezichthoudende artsen.

§3. De regering kan bepalen wie het ereloon en de kosten van de toezichthoudende artsen ten laste moet nemen.

AFDELING III

Controleartsen, controledeskundigen en controlelaboratoria

Artikel 21

§1. De preventieve gezondheidscontrole, vermeld in artikel 17, wordt uitgevoerd onder de verantwoordelijkheid en het toezicht van erkende controleartsen.

De erkende controleartsen kunnen zich bij de uitvoering van een preventieve gezondheidscontrole laten bijstaan door erkende controledeskundigen.

In het kader van een preventieve gezondheidscontrole kunnen monsters worden afgenomen en verwerkt en laboratoriumanalyses worden uitgevoerd door erkende controleartsen, erkende controledeskundigen en erkende controlelaboratoria.

De regering bepaalt de erkenningsvoorwaarden die aan controleartsen, controledeskundigen en aan controlelaboratoria gesteld worden.

De regering erkent de controleartsen, de controledeskundigen en de controlelaboratoria.

De regering bepaalt de wijze waarop erkende controleartsen, erkende controledeskundigen en erkende controlelaboratoria voor de preventieve gezondheidscontrole worden aangewezen.

De regering stelt, in voorkomend geval, de vergoedingen ter zake vast.

De regering kan nadere regels vaststellen voor de erkenning van preventieve gezondheidscontroles uitgevoerd in opdracht van andere instanties dan de administratie.

§2. De erkende controleartsen en de erkende controledeskundigen die daartoe de opdracht hebben gekregen van de regering, controleren de naleving van de voorwaarden, vermeld in artikelen 15, 16, 17 en 18, en van het verbod, vermeld in artikel 18.

In geval van de vaststelling van een overtreding als vermeld in §2, eerste lid, leggen zij hun bevindingen vast in een proces-verbaal, volgens de voorwaarden bepaald door de regering, dat binnen zeven dagen naar de administratie wordt gezonden. Het proces-verbaal draagt bewijswaarde tot bewijs van het tegendeel. De administratie stuurt hiervan, binnen veertien dagen na de controle, een eensluidend ver-

klaard afschrift aan de procureur des Konings, aan de betrokken sporter en aan de betrokken sportvereniging.

De regering stelt, in voorkomend geval, de vergoedingen van de erkende controleartsen en de erkende controledeskundigen vast.

HOOFDSTUK IV

Advies en expertise inzake medisch verantwoorde sportbeoefening

Artikel 22

De regering kan een expertencommissie medisch verantwoord sporten oprichten.

De regering bepaalt in dat geval de opdracht, de samenstelling en de werking van die commissie, alsmede de vergoedingen die uitgekeerd kunnen worden aan de leden ervan.

Artikel 23

De regering kan een expertencommissie risicovechtsporten oprichten.

De regering bepaalt in dat geval de opdracht, de samenstelling en de werking van die commissie, alsmede de vergoedingen die uitgekeerd kunnen worden aan de leden ervan.

TITEL III

Maatregelen ter bestrijding van dopingpraktijken

HOOFDSTUK I

Algemene principes

Artikel 24

Elke sporter moet zich te allen tijde onthouden van dopingpraktijken als vermeld in artikel 3 en, voor de toepassing van artikel 3, 5°, 6°, 7° en 8°, moet ook elke begeleider zich te allen tijde onthouden van dopingpraktijken.

Artikel 25

Wegens therapeutische noodzaak kan er toestemming verleend worden tot rechtmatig gebruik van een verboden stof of een verboden methode.

De regering bepaalt de procedure en de voorwaarden die gelden voor het verlenen of de erkenning van die toestemming.

De regering kan daartoe een commissie van onafhankelijke artsen oprichten of erkennen en de vergoedingen bepalen die de leden van die commissie ontvangen.

De regering bepaalt in dat geval de opdracht, samenstelling en de werking alsmede, in voorkomend geval, de erkenningsvoorwaarden.

HOOFDSTUK II

Dopingcontroles

AFDELING I

Algemene bepalingen

Artikel 26

§1. De administratie, het WADA of de sportvereniging kunnen op elk moment dopingcontroles laten uitvoeren onder de verantwoordelijkheid van erkende controleartsen.

§2. De administratie, het WADA of de sportvereniging, kunnen buiten wedstrijdverband dopingcontroles laten uitvoeren onder de verantwoordelijkheid van erkende controleartsen, zonder rekening te moeten houden met de voorwaarden, vermeld in artikel 31, 1°, 2° en 3°.

§3. De regering bepaalt de voorwaarden van de dopingcontrole en de wijze waarop erkende controleartsen, erkende controledeskundigen en erkende controlelaboratoria hiervoor worden aangewezen.

De toepasselijke formulieren voor de oproeping en monsterneming worden in het Nederlands opgesteld en voorzien van een Franse en Engelse vertaling.

§4. De erkende controleartsen kunnen zich bij de uitvoering van een dopingcontrole laten bijstaan door erkende controledeskundigen.

§5. De regering bepaalt de verplichtingen die de sportvereniging en het WADA dienen na te leven wanneer deze een dopingcontrole willen laten uitvoeren.

Artikel 27

De controlearts die de verantwoordelijkheid draagt voor de organisatie van een dopingcontrole is verplicht ervoor te zorgen dat de volgende bepalingen worden nageleefd:

1° voorafgaandelijk aan een dopingcontrole zal de minderjarige ingelicht worden over zijn recht om zich te laten bijstaan door een ouder, een voogd of door degene die de minderjarige in zijn bewaring heeft. Dat ontslaat de minderjarige in geen geval van zijn verplichting om zich op de aangegeven tijd en plaats van de controle aan te bieden;

2° de ouder, voogd of degene die de minderjarige in zijn bewaring heeft, heeft het recht om de dopingcontrole bij te wonen, behalve als de minderjarige zich verzet tegen de aanwezigheid van de ouder, voogd of degene die de minderjarige in zijn bewaring heeft;

3° bij afwezigheid van de ouder, voogd of degene die de minderjarige in zijn bewaring heeft, heeft de minderjarige het recht om de aanwezigheid te vragen van een meerderjarige persoon naar keuze om zijn belangen te behartigen tijdens de dopingcontrole.

AFDELING II

Verblijfsgegevens

Artikel 28

§1. Elke elitesporter die zijn woonplaats heeft binnen de territoriale bevoegdheidsomschrijving van de Vlaamse Gemeenschap is verplicht aan de administratie duidelijke en actuele verblijfsgegevens te verstrekken met het oog op het uitvoeren van dopingcontroles en preventieve gezondheidscontroles.

Met verblijfsgegevens worden de gegevens bedoeld die betrekking hebben op de plaats waar de sporter zich dagelijks feitelijk bevindt.

Van de elitesporter die niet binnen de territoriale bevoegdheidsomschrijving van de Vlaamse Gemeenschap woont, kan de administratie verblijfsgegevens ontvangen van het WADA, een antidopingorganisatie of een sportvereniging onder wiens bevoegdheid de elitesporter ressorteert.

§2. Elke sporter, vermeld in §1, is verplicht, behoudens overmacht, zich volgens de door hem aangegeven verblijfsgegevens beschikbaar te houden voor één of meer dopingcontroles en preventieve gezondheidscontroles.

§3. De verblijfsgegevens worden strikt vertrouwelijk behandeld, mogen alleen worden gebruikt om dopingcontroles en preventieve gezondheidscontroles te plannen, te coördineren en uit te voeren, en kunnen uitsluitend worden doorgegeven aan de door de regering aangewezen ontvangers.

De regering zal de rechten en verplichtingen van de elitesporters en de voorwaarden voor de verwerking van gegevens in het kader van de mededeling van verblijfsgegevens, nader preciseren.

§4. De verplichtingen, vermeld in dit artikel, gelden vanaf het ogenblik dat de sporter daarvan in kennis wordt gesteld en tot ontvangst van tegenbericht, telkens op de door de regering bepaalde wijze.

In geval de sporter zijn onderworpenheid aan de in dit artikel vermelde verplichtingen betwist, kan hij binnen de veertien dagen volgend op de kennisgeving als vermeld in het vorige lid, beroep aantekenen bij de disciplinaire commissie, vermeld in artikel 32, op de wijze die door de regering is bepaald.

De verplichtingen op grond van dit artikel blijven van kracht tijdens een periode van uitsluiting van de sporter. Het naleven van deze verplichting is een voorwaarde voor het terugkrijgen van het recht om, na de toepasselijke periode van uitsluiting, opnieuw aan enige wedstrijd deel te nemen.

§5. De regering kan de verplichting tot mededeling van verblijfsgegevens beperken tot een welbepaalde groep van elitesporters, of uitbreiden tot sporters tegen wie het vermoeden is gerezen dat zij zich schuldig maken aan dopingpraktijken.

In dat geval zijn de bepalingen van dit artikel van overeenkomstige toepassing.

AFDELING III

Controleartsen, controledeskundigen en controlelaboratoria

Artikel 29

In het kader van een dopingcontrole worden monsters afgenomen en verwerkt en laboratoriumanalyses uitgevoerd door erkende controleartsen, erkende controledeskundigen en erkende controlelaboratoria, volgens de procedure, vermeld in artikel 26.

De regering bepaalt de erkenningsvoorwaarden die aan controleartsen, controledeskundigen en aan controlelaboratoria gesteld worden.

De regering erkent de controleartsen, de controledeskundigen en de controlelaboratoria.

De regering stelt, in voorkomend geval, de vergoedingen ter zake vast.

De regering kan nadere regels vaststellen voor de erkenning van de resultaten van monsternemingen en laboratoriumanalyses uitgevoerd in opdracht van andere instanties dan de administratie.

AFDELING IV

Bevoegdheden van controleartsen, controledeskundigen en controlelaboratoria

Artikel 30

§1. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie kunnen de erkende controleartsen en de erkende controledeskundigen, aangewezen volgens de bepalingen van artikel 26, voor zover de wettelijke bepalingen van hun beroepsuitoefening het toestaan en met het oog op de uitvoering van een dopingcontrole:

- 1° alle inlichtingen inwinnen en elk onderzoek instellen die zij voor de controle nodig achten;
- 2° toezicht uitoefenen over de kledij, de sportuitrusting en de bagage van de sporter en van de begeleider;
- 3° monsters nemen van het lichaam van de sporter;

- 4° monsters nemen van de drank, van het voedsel en van stoffen die de sporter of de begeleider in zijn bezit heeft;
- 5° de monsters, vermeld in punt 3° en 4°, voor analyse bezorgen aan het erkende controlelaboratorium;
- 6° inzage krijgen in en een afschrift nemen van alle documenten die vereist zijn om de in dit decreet bepaalde opdracht te vervullen.

§2. De erkende controleartsen en de erkende controledeskundigen hebben toegang tot alle lokalen en plaatsen waar sportmanifestaties of voorbereidingen georganiseerd worden. Zij hebben tevens toegang tot de kleedkamers.

§3. Als een erkende controlearts redenen heeft om te geloven in het bestaan van dopingpraktijken, kan deze, mits voorafgaande vordering van de procureur des Konings en machtiging van de onderzoeksrechter, binnentreden in de bewoonde lokalen en er alle nuttige vaststellingen doen. De controlearts, eventueel bijgestaan door een erkende controledeskundige, kan de bewoonde lokalen slechts onderzoeken tussen 5 en 21 uur en met bijstand van de federale of lokale politie.

§4. De erkende controleartsen en de erkende controledeskundigen kunnen op elk moment bij de uitoefening van hun opdracht de bijstand van de federale of lokale politie vorderen.

De erkende controlearts en de erkende controledeskundige legitimeren zich desgevraagd aan de hand van hun legitimatiebewijs.

§5. De erkende controleartsen of de erkende controledeskundigen leggen hun bevindingen vast in een proces-verbaal, volgens de voorwaarden die bepaald zijn door de regering, dat binnen zeven dagen naar de administratie wordt gezonden. Het proces-verbaal draagt bewijswaarde tot bewijs van het tegendeel. De administratie stuurt hiervan, binnen veertien dagen na de dopingcontrole, een voor eensluidend verklaard afschrift aan de procureur des Konings, aan de betrokken sporter, aan de sportvereniging waartoe hij behoort, en in voorkomend geval, aan het WADA als de betreffende dopingcontrole werd uitgevoerd op initiatief van die internationale organisatie. Voor zover het proces-verbaal enkel betrekking heeft op de

monsterneming bij de sporter en de erkende controlearts geen vaststellingen doet ten aanzien van andere personen dan de sporter, is de administratie niet verplicht een eensluidend verklaard afschrift te bezorgen aan de procureur des Konings, behalve in de gevallen, vermeld in artikel 3, 6°, 7° en 8°.

§6. De regering bepaalt de wijze en de voorwaarden van monsterneming, vermeld in §1, 3° en 4°, en de inrichting en de werking van de erkende controlelaboratoria.

§7. Als de sporter een wettige reden voor weigering van de monsterneming van bloed aanvoert, oordeelt de controlearts het ingeroepen motief. De inhoud van de wettige reden mag door de controlearts niet worden onthuld als ze door het medisch geheim wordt gedekt.

De controlearts zal de verantwoordelijke arts van de administratie evenwel op de hoogte brengen van het ingeroepen motief en alle relevante gegevens als die daarom verzoekt.

AFDELING V

Taken van het WADA en de sportvereniging

Artikel 31

Het WADA en de sportvereniging zijn verplicht:

- 1° vast te stellen op welke wijze de sporters worden aangewezen die zich moeten onderwerpen aan de controle, vermeld in punt 2°;
- 2° de administratie, ten minste veertien dagen van tevoren in kennis te stellen, op de wijze die door de regering is bepaald, van de geplande controles die zij binnen de territoriale bevoegdheidsomschrijving van de Vlaamse Gemeenschap wensen te organiseren, en van de namen van de erkende controleartsen en erkende controledeskundigen die de controles zullen uitvoeren;
- 3° de administratie, ten minste veertien dagen van tevoren, in kennis te stellen, op de wijze die door de regering is bepaald, van de erkende controlelaboratoria die de monsters, genomen tijdens de controle, vermeld in punt 1°, zullen analyseren;

- 4° binnen tien dagen na de ontvangst van het verslag van de controlelaboratoria over de analyse van de monsters, vermeld in punt 3°, een afschrift te sturen naar de administratie;
- 5° de administratie, ten laatste vier dagen nadat de controles, vermeld in artikel 26, §2, zijn uitgevoerd, in kennis te stellen, op de wijze door de regering bepaald, van:
- a) de controles zelf;
 - b) de namen van de erkende controleartsen en de erkende controledeskundigen die de controles hebben uitgevoerd;
 - c) de erkende controlelaboratoria die de monsters, genomen tijdens de controle, vermeld in artikel 26, §2, zullen analyseren;
- 6° onmiddellijk na elke controle aan de controlearts een afschrift van het proces-verbaal van monster-neming te bezorgen voor de administratie.

HOOFDSTUK III

Disciplinaire maatregelen

AFDELING I

Disciplinaire organen

ONDERAFDELING I

Disciplinaire commissie

Artikel 32

§1. Er wordt een disciplinaire commissie voor medisch verantwoorde sportbeoefening, hierna te noemen disciplinaire commissie, opgericht.

De disciplinaire commissie bestaat uit drie leden, onder wie een voorzitter, die door de regering worden benoemd voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar.

De regering benoemt tevens een plaatsvervangende voorzitter en twee plaatsvervangende leden voor het geval dat titularissen verhinderd of overbelast zijn.

De voorzitter en de plaatsvervangende voorzitter zijn magistraten of advocaten. Onder de overige titularissen en plaatsvervangende leden is er telkens één arts en één jurist.

De regering kan voor het voorzitterschap of lidmaatschap van de disciplinaire commissie de onverenigbaarheden en de aanvullende benoemingsvoorwaarden vaststellen.

De regering stelt de werkwijze van de disciplinaire commissie en de vergoedingen van haar leden vast.

§2. De disciplinaire commissie is bevoegd om in de aangelegenheden, vermeld in artikel 36, disciplinaire maatregelen, vermeld in artikel 47, te nemen ten aanzien van sporters die geen elitesporters zijn, volgens de procedure, vermeld in artikelen 38, 39, 40 en 41.

ONDERAFDELING II

Disciplinaire raad

Artikel 33

§1. Er wordt een disciplinaire raad voor medisch verantwoorde sportbeoefening, hierna te noemen disciplinaire raad, opgericht.

De disciplinaire raad bestaat uit drie leden, onder wie een voorzitter, die door de regering benoemd worden voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar.

De regering benoemt tevens een plaatsvervangende voorzitter en twee plaatsvervangende leden voor het geval dat de titularissen verhinderd of overbelast zijn.

De voorzitter en de plaatsvervangende voorzitter zijn magistraten of advocaten. Onder de overige titularissen en plaatsvervangende leden is er telkens één arts en één jurist.

De regering kan voor het voorzitterschap of lidmaatschap van de disciplinaire raad de onverenigbaarheden en de aanvullende benoemingsvoorwaarden vaststellen.

De regering stelt de werkwijze van de disciplinaire raad en de vergoedingen van haar leden vast.

§2. De disciplinaire raad behandelt het hoger beroep dat, volgens de procedure, vermeld in artikelen 43 en 44, ingesteld wordt tegen de beslissingen van de disciplinaire commissie.

ONDERAFDELING III

Disciplinaire organen van de sportverenigingen

Artikel 34

§1. De sportverenigingen hebben de verantwoordelijkheid en de verplichting om de disciplinaire procedures betreffende dopingpraktijken gepleegd door de elitesporters die onder hun verantwoordelijkheid vallen, te organiseren. Sportverenigingen kunnen de disciplinaire procedures ook gezamenlijk organiseren. De Vlaamse Regering kan hiertoe de nadere regels bepalen.

Ter uitvoering van het eerste lid leggen ze hun interne tuchtregeling inzake dopingpraktijken ter erkenning voor aan de regering overeenkomstig de bepalingen van artikel 35.

Enkel de disciplinaire procedures die op grond van het vorige lid door de regering erkend zijn, komen in aanmerking om te voldoen aan de verplichting, vermeld in het eerste lid.

De sportverenigingen delen elke uitspraak betreffende de bij hen aangesloten sporters, binnen vijf werkdagen na kennisgeving ervan, mee aan de administratie. Die mededeling beoogt de overname, de naleving en de controle op de naleving ervan en, in voorkomend geval, de uitoefening van een recht op hoger beroep.

§2. De interne tuchtregeling inzake dopingpraktijken heeft minstens betrekking op elke elitesporter, die beantwoordt aan één van de volgende voorwaarden:

- a) de sporter heeft zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied;
- b) de sporter heeft zijn woonplaats in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en is aangesloten bij een sportvereniging die wegens haar organisatie,

moet worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap;

- c) de sporter heeft zijn woonplaats buiten het Nederlandse taalgebied maar is verbonden aan een sportvereniging die in het Nederlandse taalgebied gevestigd is;
- d) de sporter heeft zijn woonplaats buiten het Nederlandse taalgebied maar is verbonden aan een sportvereniging die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd is en die wegens haar organisatie, moet worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap;

en die, volgens de door de regering vastgestelde voorwaarden, op de hoogte werd gebracht van zijn kwalificatie als elitesporter op basis van de in artikel 2, 10°, vermelde criteria.

In geval de sporter de in het vorige lid vermelde kwalificatie als elitesporter betwist, kan hij binnen de veertien dagen volgend op de kennisgeving als vermeld in het vorige lid, beroep aantekenen bij de disciplinaire commissie, vermeld in artikel 32, op de wijze die door de regering is bepaald.

Artikel 35

§1. De regering zal de interne tuchtregeling inzake dopingpraktijken van de sportverenigingen erkennen volgens de hiernavolgende voorwaarden.

§2. De erkenning kan alleen verleend worden als:

- 1° de interne tuchtregeling de behandeling van de zaak tot en met de eindbeslissing onderbrengt bij een deskundig, onafhankelijk en onpartijdig disciplinair orgaan;
- 2° de disciplinaire maatregelen uitgesproken worden bij gemotiveerde beslissing en in elk geval vatbaar zijn voor beroep bij het Internationaal Sporttribunaal;
- 3° de organen die de bevoegdheid hebben disciplinaire maatregelen uit te spreken, per disciplinair college, samengesteld zijn uit minstens drie personen waarvan de voorzitter magistraat of advocaat is, en waarvan minstens één ander lid arts is, en minstens één ander lid jurist, en die op geen enkele wijze een persoonlijk belang hebben bij de

zaak noch betrokken zijn geweest bij het voorafgaande onderzoek;

4° de disciplinaire procedure en maatregelen in de statutaire, reglementaire en contractuele bepalingen van de sportvereniging de rechten van de verdediging garanderen;

5° de zittingen openbaar zijn, tenzij het bevoegde orgaan, als de openbaarheid gevaar oplevert voor de openbare orde of de goede zeden, of op gemotiveerd verzoek van de sporter, beslist met gesloten deuren zitting te houden;

6° degene aan wie een overtreding ten laste wordt gelegd minstens:

- a) schriftelijk en persoonlijk op de hoogte wordt gesteld van de hem ten laste gelegde feiten;
- b) het recht heeft om, eventueel in tegenwoordigheid van of vertegenwoordigd door zijn advocaat, alle stukken van het dossier in te zien;
- c) het recht heeft om zich te laten bijstaan door een advocaat of arts van zijn keuze;
- d) het recht heeft om, als het disciplinaire orgaan het toestaat, zich te laten vertegenwoordigen door een advocaat van zijn keuze;
- e) het recht heeft zich te laten bijstaan door iemand die als vertaler kan optreden, als hij de Nederlandse taal niet verstaat of niet spreekt;
- f) het recht heeft om gehoord te worden, zijn middelen van verdediging voor te dragen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te vragen;

7° de disciplinaire procedure en maatregelen in de statutaire, reglementaire en contractuele bepalingen van de sportvereniging voorzien in een recht om een zaak aanhangig te maken, middelen naar voor te brengen, onderzoeksmaatregelen te vorderen en, in voorkomend geval, beroep aan te tekenen onder dezelfde voorwaarden als die welke van toepassing zijn op de sporter, voor de volgende personen of instanties:

- a) de regering;
- b) de bevoegde nationale of internationale sportfederatie;

c) het Wereldantidopingagentschap;

d) het Internationaal Olympisch Comité;

e) het Internationaal Paralympisch Comité;

8° de disciplinaire procedure en maatregelen in de statutaire, reglementaire en contractuele bepalingen van de sportvereniging de in §4, tweede lid, vermelde en door de regering vastgestelde controles toestaan;

9° de disciplinaire procedure en maatregelen in de statutaire, reglementaire en contractuele bepalingen van de sportvereniging, in voorkomend geval, rekening houden met de bijzondere kwetsbare positie van de sporter die gepaard kan gaan met zijn jeugdige leeftijd.

§3. De erkenning kan bovendien alleen verleend worden als de toepasselijke statutaire, reglementaire en contractuele bepalingen van de sportvereniging voorzien in:

- 1° een tuchtrechtelijk optreden tegenover elitesporters bij dopingpraktijken;
- 2° disciplinaire maatregelen die in overeenstemming zijn met de bepalingen, vermeld in artikelen 34, 47 en 48 en de Code;
- 3° de terugbetaling door de in overtreding bevonden sporter van het geheel of een deel van de kosten van de controles, vermeld in artikel 26, aan degene die de kosten heeft gedragen.

§4. De regering bepaalt de wijze waarop de aanvraag voor erkenning wordt ingediend en de wijze waarop de erkenning wordt verleend en kan worden ingetrokken, alsmede de termijn van de erkenning.

De regering bepaalt de wijze waarop controle wordt uitgeoefend op de krachtens dit artikel erkende tuchtregelingen.

De erkenning kan alleen verleend worden aan sportverenigingen met rechtspersoonlijkheid.

De erkenning kan verleend worden aan meerdere sportverenigingen gezamenlijk.

§5. De regering kan aanvullende erkenningsvoorwaarden bepalen.

§6. De regering kan de sportverenigingen wiens tuchtregelingen voldoen aan de hierboven gestelde voorwaarden en op die basis zijn erkend, subsidiëren. De regering kan de nadere voorwaarden en procedure bepalen voor de aanvraag en toekenning van de subsidies.

AFDELING II

Procedure

ONDERAFDELING I

Disciplinaire commissie

Artikel 36

De disciplinaire commissie, vermeld in artikel 32, neemt kennis van:

1° de overtreding inzake dopingpraktijken door de sporter die geen elitesporter is als vermeld in artikel 34, §2, begaan binnen het Nederlandse taalgebied of, voor het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, binnen het kader van een sportvereniging die gevestigd is in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en die, wegens haar organisatie, moet worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap, als daarbij voldaan is aan één van de volgende voorwaarden:

- a) de sporter heeft zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied;
- b) de sporter heeft zijn woonplaats in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en is aangesloten bij een sportvereniging die wegens haar organisatie, moet worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap;
- c) de sporter heeft zijn woonplaats buiten het Nederlandse taalgebied maar is verbonden aan een sportvereniging die in het Nederlandse taalgebied gevestigd is;
- d) de sporter heeft zijn woonplaats buiten het Nederlandse taalgebied maar is verbonden aan een sportvereniging die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd is en die wegens haar organisatie, moet worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

2° de overtreding inzake dopingpraktijken door de sporter die geen elitesporter is als vermeld in artikel 34, §2, begaan buiten het Nederlandse taalgebied of, voor het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, buiten het kader van een sportvereniging die gevestigd is in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en die, wegens haar organisatie, moet worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap, als daarbij voldaan is aan al de volgende voorwaarden:

- a) de sporter is aangesloten bij een sportvereniging die gevestigd is in het Nederlandse taalgebied of bij een sportvereniging die gevestigd is in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en die, wegens haar organisatie, moet worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap;
- b) de disciplinaire bestraffing van de sporter wordt ingevolge de wetgeving ter plaatse of ingevolge de in concreto van toepassing zijnde reglementering van een plaatselijke, nationale of internationale sportvereniging toevertrouwd aan de sportvereniging, vermeld in a);
- c) de stukken die verband houden met de overtreding werden door een sportvereniging als vermeld in a), of een andere bevoegde instantie, bezorgd aan de administratie;

3° de aangelegenheden als vermeld in artikel 28, §4;

4° de aangelegenheden als vermeld in artikel 34, §2;

5° de aangelegenheden als vermeld in artikel 47, §5, derde lid.

Artikel 37

De administratie stuurt, op de wijze die door de regering is bepaald, alle stukken die verband houden met de overtredingen, vermeld in artikel 36, naar de voorzitter van de disciplinaire commissie.

Artikel 38

§1. Als de voorzitter van de disciplinaire commissie van oordeel is dat, op basis van eenduidige stukken in het hem bezorgde dossier, er geen sprake is van een dopingpraktijk, kan hij de zaak voorleggen in besloten vergadering aan de disciplinaire commissie met het oog op seponering. De seponering kan alleen

uitgesproken worden door de disciplinaire commissie met eenparigheid van stemmen. Een afschrift van de beslissing tot seponering wordt per aangetekende brief toegestuurd aan de sporter en, in voorkomend geval, aan de ouders, de voogden of degenen die verantwoordelijk zijn voor de minderjarige sporter.

Behalve bij seponering, als vermeld in het eerste lid, stelt de voorzitter de zaak vast op een zitting van de disciplinaire commissie, binnen de termijnen die bepaald zijn door de regering.

§2. De sporter wordt ten minste veertien dagen voor de zitting per aangetekende brief opgeroepen om te verschijnen op de plaats, de dag en het uur die door de voorzitter worden bepaald.

Als de sporter minderjarig, maar ten minste vijftien jaar oud is, wordt hij samen met zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, ten minste veertien dagen voor de zitting per aangetekende brief opgeroepen om te verschijnen op de plaats, de dag en het uur die door de voorzitter worden bepaald.

Als de minderjarige sporter geen vijftien jaar oud is, worden enkel de ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, ten minste veertien dagen vóór de zitting per aangetekende brief opgeroepen om te verschijnen op de plaats, de dag en het uur die door de voorzitter worden bepaald.

De minderjarige sporter die geen vijftien jaar oud is, wordt in kennis gesteld van de zitting en heeft het recht gehoord te worden op eigen verzoek.

§3. De oproepingsbrief vermeldt de overtredingen waarvoor de sporter zich moet verantwoorden en de plaats waar de sporter, zijn advocaat of zijn arts en in voorkomend geval, zijn ouders, voogden of degenen die verantwoordelijk zijn voor de minderjarige sporter, het dossier kunnen inzien en er een afschrift van kunnen nemen.

Artikel 39

§1. De zittingen van de disciplinaire commissie zijn openbaar, tenzij de openbaarheid een gevaar oplevert voor de openbare orde of de goede zeden. Op verzoek van de sporter, en als de sporter minderjarig is, op verzoek van zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, kan

de disciplinaire commissie beslissen de zitting achter gesloten deuren te laten verlopen.

§2. De behandeling verloopt op tegenspraak. Als de sporter en, in voorkomend geval, zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, niet verschijnen op de dag en het uur, bepaald in de oproepingsbrief, wordt de zaak bij verstek behandeld.

§3. De sporter, en in voorkomend geval, zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, hebben het recht:

- 1° zich te laten bijstaan door een advocaat of arts van hun keuze;
- 2° als de disciplinaire commissie het toestaat, zich te laten vertegenwoordigen door een advocaat van hun keuze;
- 3° zich te laten bijstaan door iemand die als vertaler kan optreden, als de sporter de Nederlandse taal niet verstaat of niet spreekt.

§4. De behandeling verloopt als volgt:

- 1° de voorzitter zet de zaak uiteen;
- 2° de sporter en als de sporter minderjarig is, zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben overeenkomstig artikel 38, worden gehoord en hebben het recht aanvullende onderzoeksmaatregelen te vragen, onder meer het horen van getuigen en deskundigen;
- 3° de vertegenwoordiger van de regering, wordt op zijn verzoek gehoord en heeft het recht aanvullende onderzoeksmaatregelen te vragen, onder meer het horen van getuigen en deskundigen;
- 4° de disciplinaire commissie beveelt, als daartoe grond bestaat, een aanvullend onderzoek of het horen van getuigen of deskundigen;
- 5° de sporter en, in voorkomend geval, zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, dragen de middelen van verdediging voor;
- 6° de vertegenwoordiger van de regering heeft het recht om op de middelen van verdediging te antwoorden;
- 7° de sporter en als de sporter minderjarig is, zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige

onder hun bewaring hebben overeenkomstig artikel 38, hebben het recht hierop wederantwoord te bieden en behouden het laatste woord;

8° de voorzitter verklaart de debatten gesloten.

Artikel 40

§1. De beraadslaging is geheim. De beslissing wordt genomen bij meerderheid van stemmen van de leden van de disciplinaire commissie.

§2. De beslissing moet met redenen zijn omkleed. Ze wordt uitgesproken door de voorzitter, hetzij onmiddellijk, hetzij binnen veertien dagen die volgen op de zitting waarop de debatten gesloten zijn verklaard. Een afschrift van de beslissing wordt binnen zeven dagen per aangetekende brief aan de sporter en, in voorkomend geval, aan de ouders, de voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, toegestuurd, alsook aan de administratie.

§3. Als de beslissing bij verstek wordt genomen, wordt ze binnen zeven dagen per aangetekende brief aan de sporter en, in voorkomend geval, aan de ouders, de voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, meegedeeld.

Artikel 41

§1. Tegen een beslissing die bij verstek is genomen, kunnen de sporter of, in voorkomend geval, zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, verzet aantekenen per aangetekende brief, gericht aan de voorzitter van de disciplinaire commissie.

Om ontvankelijk te zijn, moet het verzet worden aangezekend binnen veertien dagen na de dag van de verzending van de aangetekende brief, vermeld in artikel 40, §3.

§2. De voorzitter stelt de zaak opnieuw vast op de eerstkomende zitting van de disciplinaire commissie, die gehouden moet worden binnen een maand nadat het verzet hem is meegedeeld.

§3. Het verzet wordt als ongedaan beschouwd als de sporter en, in voorkomend geval, zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, die verzet hebben aangezekend, niet verschijnen in persoon of via hun advocaat.

In dat geval kan tegen de beslissing, op het verzet gewezen, alleen hoger beroep worden aangezekend.

ONDERAFDELING II

Disciplinaire raad

Artikel 42

De disciplinaire raad, vermeld in artikel 33, neemt kennis van het hoger beroep dat door de sporter of, in voorkomend geval, door zijn ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, of door de regering, de bevoegde nationale of internationale sportfederatie, het Wereldantidopingagentschap, het Internationaal Olympisch Comité en het Internationaal Paralympisch Comité, kan worden ingesteld tegen de beslissingen die krachtens artikelen 40 en 41 door de disciplinaire commissie zijn genomen.

Artikel 43

Het hoger beroep wordt ingesteld met een aangezekende brief aan de voorzitter van de disciplinaire raad.

Om ontvankelijk te zijn moet het hoger beroep worden ingesteld binnen veertien dagen na de dag van de uitspraak van de beslissing van de disciplinaire commissie of, als de beslissing bij verstek is genomen, binnen veertien dagen na de dag van de verzending van de aangetekende brief, vermeld in artikel 40, §3.

In geval het beroep werd ingesteld door de sporter, heeft de regering het recht om in de procedure tussen te komen en alle middelen voor te dragen die zij nuttig acht met het oog op de behandeling van het beroep.

In geval het beroep werd ingesteld door de regering, heeft de sporter wiens zaak het betreft, het recht om in de procedure tussen te komen en alle middelen voor te dragen die hij nuttig acht met het oog op de behandeling van het beroep.

Artikel 44

§1. De voorzitter stelt de zaak vast op een zitting van de disciplinaire raad die gehouden moet worden bin-

nen een termijn van dertig dagen na de dag dat het hoger beroep hem is meegedeeld.

§2. De bepalingen van artikelen 38, §2 en §3, 39, 40 en 41, §1, §2 en §3, eerste lid, zijn van overeenkomstige toepassing op de procedure in hoger beroep.

ONDERAFDELING III

Bijzondere bepalingen

Artikel 45

Voor wat betreft de aangelegenheden vermeld in artikel 36, 1°, 2° en 5°, wordt de tenuitvoerlegging van de beslissingen van de disciplinaire organen vermeld in artikelen 32 en 33 opgeschort gedurende:

1° de termijnen om verzet aan te tekenen, vermeld in artikel 41, §1, of de termijnen om hoger beroep in te stellen, vermeld in artikel 43;

2° de procedure van verzet en hoger beroep.

Voor wat betreft de aangelegenheden vermeld in artikel 36, 3° en 4°, wordt de in het vorige lid vermelde tenuitvoerlegging slechts opgeschort indien de daarin vermelde disciplinaire organen dit bevelen.

ONDERAFDELING IV

Verjaring

Artikel 46

Er kan alleen een disciplinaire procedure worden ingesteld tegen een sporter wegens dopingpraktijken, als die wordt ingesteld binnen acht jaar na het moment dat de overtreding is gepleegd.

AFDELING III

Disciplinaire sancties

Artikel 47

§1. In geval van de overtredingen, vermeld in artikel 36, 1° en 2°, zal de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep:

1° de uitsluiting van de sporter uitspreken overeenkomstig de bepalingen van artikel 48, die inhoudt dat aan de sporter een verbod wordt opgelegd om aan enige wedstrijd deel te nemen als sporter alsook in eender welke andere hoedanigheid;

2° overeenkomstig de bepalingen van artikel 48, een waarschuwing of berisping uitspreken.

In geval van de overtredingen, vermeld in artikel 36, 1° en 2°, kan de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep bijkomend beslissen:

1° aan de meerderjarige sporter een administratieve geldboete op te leggen;

2° welk gedeelte van de kosten voor de controles, vermeld in artikel 26, en welk deel van de kosten, verbonden aan de procedure, vermeld in artikelen 38 en 44, ten laste van de sporter worden gelegd.

Het bedrag van de eventuele opgelegde administratieve geldboete wordt door de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep soeverein bepaald, rekening houdend met de ernst van de feiten. Het kan evenwel niet meer bedragen dan 25.000 euro.

De disciplinaire raad legt, eventueel bijkomend, aan de meerderjarige sporter een administratieve geldboete op van 100 tot 1000 euro als hij oordeelt dat het bij hem ingestelde hoger beroep teggend en roekeloos is.

Als de sporter wordt vrijgesproken door de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad ingevolge het negatieve resultaat van de tweede analyse, leggen de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad de analysekosten van de tweede analyse ten laste van de instantie die de dopingcontrole heeft bevolen.

§2. Geen enkele van de sancties, vermeld in §1, sluit de sportbeoefening voor louter recreatieve doeleinden van de sporter uit.

§3. De voorzitter van de disciplinaire commissie, of van de disciplinaire raad in hoger beroep, noteert de aanvangsdatum en de einddatum van de uitsluiting in de disciplinaire uitspraak.

§4. De regering deelt de aan de sporter opgelegde sanctie van uitsluiting, na het definitief worden ervan, mee aan de internationale sportvereniging waartoe de sporter behoort. Die mededeling beoogt de internationale overname van de in voorkomend

geval uitgesproken disciplinaire uitsluiting door de internationale sportvereniging.

§5. Ambtenaren die daartoe opdracht hebben van de regering, zien toe op de tenuitvoerlegging van de disciplinaire maatregelen, opgelegd door de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad of door de disciplinaire organen van de sportvereniging waarvan de interne tuchtregeling door de regering werd erkend en die de bevoegdheid hebben disciplinaire maatregelen uit te spreken, op de wijze die door de regering is bepaald.

De disciplinaire uitsluitingen van sporters worden voor de duur van de uitsluiting bekendgemaakt via de door de regering opgerichte en beveiligde communicatiekanalen, met het oog op het doen naleven van deze uitsluiting en het houden van toezicht daarop. Die bekendmaking omvat de voornaam, achternaam en geboortedatum van de sporter, het begin en het einde van de periode van uitsluiting en de sportdiscipline waarin de overtreding werd vastgesteld.

Als de ambtenaar, vermeld in het eerste lid, vaststelt dat de sporter het opgelegde verbod om voor een bepaalde termijn aan een wedstrijd deel te nemen, niet naleeft, wordt dit ter kennis gebracht van de voorzitter van de disciplinaire commissie. De disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep kan dan beslissen dat de termijnen van het eerder opgelegde verbod worden verlengd tot maximaal het dubbele en kan, bijkomend, een administratieve geldboete opleggen. Bovendien beslissen de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad in hoger beroep welk gedeelte van de kosten, verbonden aan de procedure voor de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad, ten laste van de sporter wordt gelegd.

Als het gaat om een elitesporter, stelt de bevoegde ambtenaar de voorzitter van het disciplinaire orgaan dat de uitsluiting heeft opgelegd, op de hoogte.

Artikel 38 tot en met 45 zijn van overeenkomstige toepassing op de in het vorige lid bedoelde procedures.

§6. De disciplinaire procedure houdt, in voorkomend geval, rekening met de bijzondere kwetsbare positie van de sporter die gepaard kan gaan met zijn jeugdige leeftijd.

Artikel 48

Voor wat betreft de uitsluiting van de sporter, vermeld in artikel 47, §1, 1°, wordt de toepasselijke periode door de regering vastgesteld overeenkomstig de beginselen van de Code.

De regering bepaalt tevens, overeenkomstig de beginselen van de Code, de gevallen waarin een waarschuwing of een berisping, vermeld in artikel 47, §1, 2°, kan worden uitgesproken.

TITEL IV

Handhaving

HOOFDSTUK I

Toezicht op controles

Artikel 49

§1. Ambtenaren die daartoe de opdracht hebben gekregen van de regering kunnen op elk moment toezicht uitoefenen op de uitvoering van de controles, vermeld in artikelen 17 en 26.

§2. De ambtenaren, vermeld in §1, stellen hun bevindingen vast in een verslag, volgens de voorwaarden bepaald door de regering, dat binnen de zeven dagen naar de regering wordt gezonden. Dit verslag wordt toegevoegd aan het dossier, vermeld in artikel 38, §3.

§3. Met het oog op de voortgangscontrole van de individuele dossiers en met het oog op het aanmaken van statistische gegevens kunnen persoonsgegevens die aan de regering of haar administratie worden verstrekt of die zij bekomen in het kader van de wetgeving en reglementering inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, door de administratie worden geregistreerd en bijgehouden in een databank.

De regering kan bepalen hoelang de gegevens, vermeld in het eerste lid, worden bijgehouden. Hierbij houdt de regering rekening met de doelstelling van de databank. De regering voorziet in de nodige veiligheidsmaatregelen bij het beheer van de databank.

HOOFDSTUK II

Sancties ten aanzien van sportverenigingen

Artikel 50

§1. Als een sportvereniging een of meer bepalingen van dit decreet niet naleeft, en nadat de sportvereniging is gehoord op de door de regering bepaalde wijze, kan de regering een of meer van de volgende maatregelen opleggen:

- 1° een aanmaning om zich aan de bepalingen van dit decreet te conformeren, naargelang het geval, binnen een termijn van acht dagen tot zes maanden;
- 2° de betaling van een administratieve geldboete van 100 tot 10.000 euro;
- 3° de verplichte terugbetaling van alle kosten van dopingcontroles, preventieve gezondheidscontroles en sportmedische keuringen die ten behoeve van de sportvereniging, haar leden en de door haar georganiseerde sportmanifestaties door de regering werden gemaakt tijdens de afgelopen twee kalenderjaren;
- 4° het verbod voor de sportvereniging om gedurende een termijn van minstens veertien dagen en hoogstens twaalf maanden sportmanifestaties te organiseren, de deelname eraan mogelijk te maken, of hiervoor als leidende instantie op te treden, binnen het geheel of een gedeelte van de Vlaamse Gemeenschap.

§2. Alle overheden zijn verplicht aan de sportvereniging, vermeld in §1, 4°, elke vergunning tot het houden van sportmanifestaties te weigeren of in te trekken.

HOOFDSTUK III

Strafbepalingen

Artikel 51

De volgende personen worden gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar en met een geldboete van 200 tot 2000 euro of met een van die straffen alleen:

- 1° diegene die zich schuldig maakt aan het niet-naleven of doen naleven van de voorwaarden inzake

leeftijdsgrenzen en opleiding, vermeld in artikel 15;

- 2° diegene die zich schuldig maakt aan het niet-naleven of doen naleven van de voorwaarden inzake sportmedische keuring, vermeld in artikel 16;
- 3° diegene die zich schuldig maakt aan een dopingpraktijk, als vermeld in artikel 3, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 6°;
- 4° diegene die zich schuldig maakt aan een dopingpraktijk, als vermeld in artikel 3, 7° en 8°;
- 5° diegene die zich schuldig maakt aan het niet-naleven of doen naleven van de voorwaarden inzake preventieve gezondheidscontrole, vermeld in artikel 17;
- 6° diegene die zich schuldig maakt aan het niet-naleven of doen naleven van de voorwaarden inzake risicovechtsporten, vermeld in artikel 18, of die risicovechtsporten organiseert die verboden werden overeenkomstig artikel 18;
- 7° diegene die zich schuldig maakt aan het niet-naleven of doen naleven van het aan de sporter opgelegde verbod om voor een bepaalde termijn aan enige wedstrijd deel te nemen.

Artikel 52

Als de strafbaar gestelde feiten, vermeld in artikel 51, 3°, gepleegd worden door sporters ter gelegenheid van hun voorbereiding op of hun deelname aan een sportmanifestatie, geven ze alleen aanleiding tot disciplinaire maatregelen.

Iedere andere persoon die deelneemt aan die strafbaar gestelde feiten, wordt gestraft alsof de bepaling in het vorige lid niet bestond.

TITEL V

Budgettaire bepalingen

Artikel 53

§1. De regering kan, onder de voorwaarden die zij bepaalt, maatregelen nemen die ertoe strekken om:

- a) fondsen te voorzien om een testprogramma voor alle sporten te ondersteunen of sportverenigingen en antidopingorganisaties bij te staan om doping-

controles te financieren, hetzij door directe subsidies of beurzen, of door de erkenning van de kosten van dergelijke controles bij het vaststellen van de algemene subsidies of beurzen die toegekend zullen worden aan die organisaties;

- b) fondsen te voorzien ter financiering of ondersteuning van het WADA en aan het “Fonds voor de Uitbanning van het Dopinggebruik in de Sport” zoals bedoeld in artikel 17 van de Internationale Conventie tegen het dopinggebruik in de Sport, opgemaakt te Parijs op 19 oktober 2005 in het kader van de UNESCO;
- c) fondsen te voorzien ter ondersteuning of financiering van het wetenschappelijk onderzoek in verband met de medische verantwoorde sportbeoefening en het dopinggebruik;
- d) stappen te ondernemen om sportgerelateerde financiële steun aan individuele sporters of begeleiders van sporters die geschorst zijn als gevolg van een overtreding van een antidopingregel, te onthouden tijdens de duur van hun schorsing;
- e) bepaalde of alle financiële of andere sportgerelateerde steun te onthouden aan iedere sportvereniging of antidopingorganisatie die niet in overeenstemming is met de Code of de van toepassing zijnde antidopingregels die goedgekeurd zijn conform de Code.

§2. Er wordt een begrotingsfonds ter bevordering van de medisch verantwoorde sportbeoefening opgericht.

Het fonds bedoeld in het eerste lid wordt gespijsd met de opbrengsten van de administratieve geldboetes en de terugbetaling van kosten als vermeld in de artikelen 47 en 50. Op het krediet van het betreffende fonds kunnen enkel aangerekend worden uitgaven betreffende het beleid ter bevordering van de medisch verantwoorde sportbeoefening zoals het dekken van kosten voor de werking van de administratie, het organiseren van dopingcontroles, het voeren van informatiele en promotionele acties, het ondersteunen van wetenschappelijk onderzoek.

TITEL VI

Slotbepalingen

Artikel 54

Het decreet van 27 maart 1991 inzake de medisch verantwoorde sportbeoefening, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1996 en 19 maart 2004, wordt opgeheven.

Artikel 55

De besluiten, genomen ter uitvoering van de wet, vermeld in artikel 54, blijven van kracht totdat ze door de regering worden opgeheven.

Artikel 56

De regering bepaalt de maatregelen die nodig zijn om de overgang van het decreet, vermeld in artikel 54, naar dit decreet op een coherente manier te laten verlopen. De regering zal daarbij zorg dragen voor de niet-retroactieve toepassing van de tuchtsancties die gelden onder dit decreet.

Artikel 57

De regering stelt de data vast waarop de onderscheiden bepalingen van dit decreet in werking treden.

BIJLAGE 1:

Originele brief van het World Anti-Doping Agency van 20 juni 2007

Montreal, 20 June 2007

Mrs Christine Claus
Secretary General
Team Health and Sports
Arenbergssstraat 9
1000 Brussels
BELGIUM

By email: Patrick.ghelen@cism.vlaanderen.be

Dear Mrs Claus,

We acknowledge receipt of your correspondence dated 7 June 2007 concerning WADA's final approval of the Flemish Parliament Act on medically justified sports practice.

This document has been carefully reviewed by our legal team. We are, in general, satisfied that most of the mandatory provisions of the World Anti-Doping Code are covered either directly or by reference (Definition of doping, anti-doping rule violation, testing, whereabouts, right to a fair hearing, appeals, mutual recognition and statute of limitation).

However, the following areas remain of concern:

Definitions

The definitions constitute an important part of the World Anti-Doping Code. We have taken due note of your remark in your letter dated 23 November 2006 that only the notions that are relevant for the regulations of the rights and obligations laid down in the Act need to be defined in the Act itself. We understand this proposal. However we consider that some definitions such as, for example, "possession" or "trafficking" which are missing have a direct link with the rights and obligations laid down in the Act since they define the anti-doping rule violation. In addition, some of the definitions laid down in the Act are different from the Code-corresponding definitions which might create some confusion:

- "Coach": This term is not defined in the Code since this category is included in "athlete support personnel", which is broader. We would recommend replacing "coach" by "athlete support personnel" and insert the Code definition to ensure all athlete support personnel are bound by the rules and not only coaches.
- "Doping Control" (Art. 4): The definition is not similar to the Code definition since the Doping Control also includes hearings and appeals.

Reference to the International Standards

International Standards for different technical and operational areas (testing, therapeutic use exemptions and laboratories) have been developed for harmonization purposes. Adherence to these Standards is mandatory.

WADA understands your approach given that the Flemish Parliament Act cannot regulate through reference to private law rules. However, some issues dealt with by the Standards are dealt with in a very different way in the Act, which is not acceptable provided the mandatory character of the Standards.

Therapeutic Use Exemptions (TUE)

According to article 25 of the Act, the procedure and criteria for granting a TUE shall be determined by the Government. This is not in conformity with the TUE International Standard provided that the conditions to be fulfilled to obtain a TUE are set in the Standard.

Laboratories

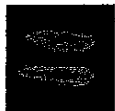
According to the Act, the samples shall be analyzed by "accredited inspection laboratories". It is further stated that the Government shall determine the accreditation criteria. The World Anti-Doping Code expressly sets forth that analysis shall be conducted only by WADA-accredited laboratories. In addition, the accreditation system and criteria are clearly defined in the International Standard for Laboratories.

Testing

We have taken due note of your letter dated 23 November 2007 where you stated that "measures will be taken to secure compliance with the international testing rules". This is however not the case since major discrepancies are still to be noted between the Standard and the Act.

According to the Code, International Federations shall be free to conduct in-competition testing at their events taking place on the Flemish territory. WADA and the International Federations shall also be free to conduct unannounced out-of-competition tests on athletes when they are on the Flemish territory. All those controls shall be conducted in accordance with both the Code and the International Standard rules. There are, however, major discrepancies with the Act:

- International Federations are not mentioned under article 31 of the Act.
- According to the Act, controls shall be conducted by doctors while the International Standard for Testing does not require that Doping Control Officers (DCO) be doctors.
- According to article 31 of the Act, WADA shall inform the Administration at least fourteen days in advance of the planned doping controls. This obligation is unacceptable given that it clearly contradicts the essence of unannounced doping controls which are the cornerstone of the anti-doping fight. Both WADA and the International Federations shall have the right to conduct doping controls on the Flemish territory whenever they want without having to inform the Flemish Administration. Please refer to article 15.1 and 15.2 of the Code.

Appeals

We understand that WADA, the international federation, IOC and IPC have a right to appeal (before CAS against the decisions rendered by the Disciplinary Commission in cases concerning elite athletes. In cases concerning the other athletes, the appeal shall be lodged before the Disciplinary Council. There is, however, no mention in the Act of WADA and the international federation's right of appeal before the Disciplinary Council. This right of appeal is set forth by article 13.2.2 and 13.2.3 of the Code and is therefore mandatory.

As regards the status of national anti-doping organisations (NADOs), we would ask you to clarify the way in which you encompass the tasks of the NADO.

Taking the above into consideration, WADA cannot confirm that the Act fully complies with the World Anti-Doping Code.

Yours truly,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'R. Andersen', with a long horizontal flourish extending to the right.

Rune Andersen
Director
Standards & Harmonization

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Julien Sieveking', with a stylized, looped structure.

Julien Sieveking
Manager
Legal Affairs

BIJLAGE 2:

Nederlandse vertaling van de brief van het World Anti-Doping Agency van 20 juni 2007

Wereld
Anti-doping
Agentschap

Play true

Montréal, 20 juni 2007

Mevr. Christine Claus
Secretaris-Generaal
Team Medisch Verantwoord Sporten
Arenbergstraat 9
1000 Brussel
BELGIË

Via e-mail: Patrick.ghelen@cjsm.vlaanderen.be

Geachte Mevr. Claus,

Wij bevestigen ontvangst van uw schrijven met datum 7 juni 2007, met betrekking tot de definitieve goedkeuring door WADA van het Vlaamse Decreet over Medisch Verantwoord Sporten.

Onze juridische dienst heeft dit document zorgvuldig doorgenomen. Wij zijn er, in het algemeen, van overtuigd dat de meeste verplichte bepalingen van de World Anti-Doping Code reeksreeds opgenomen zijn ofwel opgenomen via verwijzing (definitie van doping, schending anti-dopingregels, testen, locaties, recht op faire hoorzitting, beroep, wederzijdse erkenning en verjaring).

De volgende punten blijven echter een bezorgdheid voor ons:

Definities

De definities vormen een belangrijk onderdeel van de World Anti-Doping Code. Wij hebben akte genomen van uw opmerking in uw brief van 23 november 2006 dat enkel de noties die relevant zijn voor de bepalingen van de rechten en plichten beschreven in het Decreet, gedefinieerd moeten worden in het Decreet zelf. We begrijpen dit voorstel. Wij zijn echter van mening dat bepaalde definities zoals, bijvoorbeeld, “possession” (bezit) of “trafficking” (verhandelen), die momenteel ontbreken, een rechtstreeks verband hebben met de rechten en plichten beschreven in het Decreet, aangezien zij de schending bepalen van de anti-dopingregel. Bovendien verschillen een aantal definities beschreven in het Decreet van deze in de Code, wat tot verwarring kan leiden:

“Coach”: deze term wordt niet gedefinieerd in de Code, aangezien deze opgenomen is in “atleet ondersteunend personeel” (‘athlete support personnel’), wat algemener is. Wij zouden voorstellen dat “coach” vervangen wordt door “atleet ondersteunend personeel” en dat de definitie van de Code overgenomen wordt, om ervoor te zorgen dat al het ondersteunend personeel gebonden is door de regels, en niet enkel de coaches.

“Dopingcontrole” (Art. 4): De definitie is niet gelijkaardig aan de definitie in de Code, aangezien de Dopingcontrole ook hoorzittingen en beroepsprocedures omvat.

Verwijzing naar internationale normen

Er zijn internationale normen ontwikkeld voor verschillende technische en operationele gebieden (testen, toestemming wegens therapeutisch gebruik en laboratoria) met het oog op harmonisering. Het naleven van deze normen is verplicht.

WADA begrijpt uw aanpak, aangezien het Vlaamse Decreet geen regelgeving kan opleggen door te verwijzen naar privaatrechterlijke regels. Echter, een aantal kwesties die aan bod komen bij de internationale normen worden helemaal anders behandeld in het Decreet, hetgeen niet aanvaardbaar is, gelet op het verplichte karakter van deze normen.

Toestemming Wegens Therapeutisch Gebruik (TTN)

Volgens artikel 25 van het Decreet zullen de procedure en criteria voor het verlenen van een TTN bepaald worden door de Regering. Dit strookt niet met de Internationale Norm inzake TTN, die stelt dat de voorwaarden om in aanmerking te komen voor TTN bepaald worden door de Norm.

Laboratoria

Volgens het Decreet zullen de stalen geanalyseerd worden door “geaccrediteerde inspectielaboratoria”. Er wordt tevens gesteld dat de Regering de accreditatiecriteria zal bepalen. De World Anti-Doping Code stelt echter uitdrukkelijk dat de analyse enkel mag gebeuren in laboratoria geaccrediteerd door WADA. Bovendien zijn het systeem en de criteria voor accreditatie duidelijk gedefinieerd in de Internationale Norm voor Laboratoria.

Testen

Wij hebben akte genomen van uw brief van 23 november 2007, waarin u verklaart dat er “maatregelen zullen worden getroffen om in overeenstemming te zijn met de internationale testregels”. Dit is echter niet het geval, aangezien er nog steeds grote verschillen merkbaar zijn tussen de Norm en het Decreet.

Volgens de Code zijn Internationale Federaties vrij ‘in-competition’ tests uit te voeren tijdens hun evenementen die plaatsvinden op het Vlaamse grondgebied. WADA en de Internationale Federaties zullen ook vrij, onaangekondigde ‘out-of-competition’ tests kunnen uitvoeren op atleten als deze zich op het Vlaamse grondgebied bevinden. Al deze controles zullen uitgevoerd worden in overeenstemming met de regels vastgelegd in zowel de Code als de Internationale Normen. Er zijn echter grote verschillen met het Decreet:

De Internationale Federaties worden niet vermeld onder 31 van het Decreet.

Volgens het Decreet zullen de controles uitgevoerd worden door artsen, terwijl de Internationale Norm voor Tests niet vereist dat de controleurs (Doping Control Officers of (DCO)) artsen moeten zijn.

Volgens artikel 31 van het Decreet moet WADA de Regering minstens veertien dagen op voorhand inlichten als het dopingcontroles plant. Deze verplichting is onaanvaardbaar, aangezien het duidelijk ingaat tegen de essentie van de onaangekondigde dopingcontroles, de hoeksteen van de strijd tegen doping. Zowel WADA als de Internationale Federaties zullen het recht hebben dopingcontroles uit te voeren op het Vlaamse grondgebied, wanneer zij dat willen, zonder de Vlaamse Regering hiervan op de hoogte te moeten stellen. Zie artikel 15.1 en 15.2 van de Code.

Beroepsprocedure

We begrijpen dat WADA, de internationale federatie, IOC en IPC het recht hebben beroep aan te tekenen bij CAS tegen beslissingen genomen door de Tuchtcommissie in gevallen die betrekking hebben op elitesporters. In gevallen waarin de andere atleten betrokken zijn, zal het beroep ingediend worden bij de Tuchtraad. Er wordt in het Decreet, echter, niks vermeld over WADA en het recht van de internationale federatie om beroep aan te tekenen bij de Tuchtraad. Dit recht op beroep is beschreven in artikel 13.2.2 en 13.2.3 van de Code en is bijgevolg verplicht.

Wat de status betreft van nationale anti-dopingagentschappen (NADO's), zouden wij u willen vragen te verduidelijken welke taken u weggelegd ziet voor het NADO.

Gelet op het bovenstaande kan WADA niet bevestigen dat het Decreet volledig in overeenstemming is met de World Anti-Doping Code.

Hoogachtend,

Rune Andersen Julien Sieveking
Director Manager
Standards & Harmonization Legal Affairs

BIJLAGE 3:

Antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel
op de brief van het WADA van 20 juni 2007

Vlaamse Regering
Vlaams minister van Cultuur, Jeugd,
Sport en Brussel

Arenberggebouw
Arenbergstraat 7, 1000 BRUSSEL
Tel. 02-552 69 00 - Fax. 02-552 69 01
E-mail:

Mr.Rune Andersen
Director
Standards Harmonisation
Stock Exchange Tower
800 Place Victoria (suite 1700)
PO Box 120
Montreal (Quebec) H4Z 1B7

Canada

Uw referentie
Brief 20 juni 2007

contact / e-mail
Alfons.roebben@vlaanderen.be
Patrick.ghelen@cjsm.vlaanderen.be

Onze referentie
MVS/PG

Telefoonnummer
+32 25526900
+32 25533551

Bijlagen

Datum
26 juni 2007

Ref: NADO Vlaanderen – Decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening– bewijs WADA-code

Geachte heer,

Ik wil u eerst en vooral bedanken voor uw brief van 20 juni 2007, die mij bezorgd werd via Mevr. Christine Claus, Secretaris-Generaal Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

In uw brief antwoordt u op de Engelse vertaling van ons Vlaams Decreet, dat momenteel hangende is en besproken wordt binnen het Parlement.

Ik begrijp volledig dat u, na het lezen van de Engelse vertaling van het Vlaams Decreet, nog een paar vragen hebt. Gelieve hieronder mijn reacties te willen vinden.

1. Algemeen

In de eerste plaats zou ik er willen op wijzen dat wij geen ingrijpende wijzigingen aangebracht hebben aan de inhoud van ons eerder voorstel tot een Vlaams decreet, dat we reeds beschreven en toegelicht hebben in de brief van mevr. Christine Claus, d.d. 23 november 2006.

Ik verwijs tevens naar de brief van WADA van 28 November 2006, ondertekend door mr. Rune Andersen en mevr. Janie Soublière, waarin stond dat de oplossingen voorgelegd in het voorstel tot Vlaams Decreet bevredigend waren en een bewijs van ons engagement om een wetgeving goed te keuren en in te voeren die in overeenstemming was met de Code, met inachtneming van de verplichte elementen van de Code, en dat de bezorgdheden geuit door WADA in het verleden, afdoende behandeld waren.

2. Definities

We hebben uit uw opmerkingen begrepen dat niet alle definities die onder de Code opgenomen zouden zijn in het nieuwe Vlaamse Decreet staan.

Laat ik eerst een algemene opmerking maken. Zoals we reeds toegelicht hebben aan WADA, is deze kwestie uitgebreid besproken in de commissie die dit nieuwe decreet voorbereidt. De Vlaamse Regering heeft het standpunt ingenomen dat enkel de noties die relevant zijn voor de wetgeving inzake de rechten en plichten

beschreven in het Decreet, gedefinieerd moeten worden in het Decreet zelf. Anders zou dit kunnen leiden tot opmerkingen vanwege juridisch adviesorganen alsook de Raad van State. Bovendien is de Vlaamse Gemeenschap wettelijk gebonden door de UNESCO-Conventie en zal zij, bijgevolg, voor alle uitvoeringsmaatregelen en beleidslijnen of praktijken, de lijn volgen van de concepten en noties gedefinieerd in de WADA-Code.

Ten tweede, wat de term ‘coach’ in het Engels betreft, blijkt er een vertaalfout te zijn gebeurd van het Nederlands in het Engels. In het Engels is “coach” een verkeerde vertaling van het Nederlandse woord “begeleider” gebruikt in het Vlaams Decreet. De term “athlete support personnel” zou beter geschikt zijn in het Engels om deze notie te duiden.

Ten derde verschilt de term “dopingcontrole” inderdaad van de definitie in de Code. Maar we hebben hiervoor gekozen om ons voorstel intern coherent te houden. Opnieuw, wij hebben volledig voldaan aan de verplichtingen opgelegd door de WADA-Code met betrekking tot ‘doping controles’, zoals bedoeld in deze Code.

3. Verwijzing naar internationale normen

Wat de kwestie betreft van de verwijzing naar internationale normen: wij begrijpen dat het TTN-artikel 25 van het Vlaams Decreet, dat verwijst naar de procedures en criteria die vastgelegd moeten worden door de Regering, voor twijfels zorgt bij WADA. Echter, de overheidsregels die in dit opzicht opgelegd zullen worden, zullen volledig in overeenstemming zijn met en verwijzen naar de internationale norm of deze integraal overnemen. Op dit niveau van gouvernementele regelgeving is de kwestie van “wetgeving via referentie” (“legislation through reference”) veel minder een probleem.

Dezelfde opmerking geldt voor de kwestie van de door WADA geaccrediteerde laboratoria, die erkend zullen worden als de exclusieve laboratoria op het niveau van de gouvernementele regelgeving.

Wat het testen betreft, hebt u de indruk dat er een aantal grote verschillen bestaan tussen de WADA-Code en het Voorstel tot Vlaams Decreet. Echter, wij zijn van mening dat wij een afdoende verklaring kunnen bieden voor de punten die u aangehaald hebt.

- “internationale federaties”: De internationale federaties worden misschien niet expliciet vermeld, maar zijn wel opgenomen in het concept “sportverenigingen”. Dit wordt expliciet verduidelijkt in de toelichting bij het Decreet (die we, gelet op de lengte en aangezien deze enkel beschikbaar was in het Nederlands, niet opgestuurd hebben).

- Volgens het Vlaams Decreet moeten dopingcontroleurs geen artsen zijn. De Regering zal de voorwaarden voor dergelijke controleurs vastleggen in overeenstemming met de WADA-Code. Echter, onze Belgische wetgeving op de privacy (KB van 8 december 1992) vereist dat bij dopingcontroles, georganiseerd op het Belgische grondgebied, een arts aanwezig moet zijn die verantwoordelijk is voor de behandeling van de persoonlijke gegevens van de atleet in kwestie, en andere wetgeving vereist dat sommige interventies (zoals bloedstalen afnemen) uitgevoerd worden door gekwalificeerd medisch personeel.

Echter, rekening houdend met uw opmerking werden de woorden “en het toezicht” iedere keer geschrapt door middel van een amendement aan Artikel 26, §§1 en 2 van het Voorstel tot Vlaams Decreet.

- Volgens artikel 31 van het Vlaams Decreet zou WADA de regering vooraf moeten inlichten als het dopingcontroles plant. Wij begrijpen, en onderschrijven volledig, de essentiële rol van onaangekondigde dopingcontroles. We willen er echter wel op wijzen dat de regering momenteel, en in de toekomst, optreedt als het NADO van de Vlaamse Gemeenschap, en dus eveneens onaangekondigde dopingcontroles uitvoert. De ervaring leert ons dat er een meer dan louter theoretische kans bestaat dat sportfederaties en de Regering gelijktijdig dezelfde of gelijkaardige onaangekondigde dopingcontroles plannen voor dezelfde personen of doelgroepen. Het uitwisselen van informatie is enkel bedoeld om dergelijke gevallen te vermijden en is niet bedoeld om het recht te beperken van WADA om dergelijke controles uit te voeren, waarvoor het Vlaams Decreet nu een wettelijke basis heeft voorzien.

Om alle misverstanden te vermijden, zou ik willen benadrukken dat de inhoud van Artikel 31, meer specifiek punt 2° en 5°, gelezen moet worden in combinatie met artikel 26, §2 van het Vlaams Decreet. Dit artikel 26,

§2 kent WADA en de internationale sportfederaties het recht toe om dopingcontroles uit te voeren op ieder ogenblik, waarbij WADA of de internationale federaties bovendien het recht hebben om zogenaamde ‘controles buiten de competitie’ (‘out-of-competition controls’) uit te voeren, zonder rekening te moeten houden met de voorwaarden vermeld in Artikel 31, 1°, 2° en 3°, met name de verplichting vooraf te verwittigen.

4. Beroepsprocedure

Één van uw opmerkingen heeft betrekking op de tuchtbepalingen (beroepsprocedure) van de WADA-Code (cf. Artikel 13). Meer specifiek hebt u er terecht op gewezen dat, ingevolge het Vlaams Decreet, in gevallen met betrekking tot niet-elitesporters, het beroep ingediend moet worden bij de Tuchtraad. U hebt uw bezorgdheid geuit over het feit dat, in dat geval, in het Decreet niks vermeld wordt over het recht van WADA en de Internationale Federatie om beroep aan te tekenen bij de Tuchtraad. U verwijst naar dit recht op beroep, zoals beschreven in artikel 13.2.2 en 13.2.3 van de Code, als zijnde een verplichting.

We begrijpen dat dit punt aangehaald wordt, maar de reden waarom dit niet voorzien is, is de volgende (gelieve op te merken dat wij dit voordien reeds voorgelegd hebben aan WADA, waarna we goedkeuring hebben gekregen).

Een aantal wettelijke beperkingen en beleidsmatige bezorgdheden hebben de Vlaamse Regering ertoe aangezet de volgende oplossing voor te leggen inzake de tuchtprocedures.

Het huidige Vlaamse systeem maakt gebruik van tuchtprocedures (in eerste instantie en in beroep) georganiseerd door de regering van de Vlaamse Gemeenschap. Dit heeft tot gevolg dat, juridisch gezien, tuchtbeslissingen in verband met doping gezien worden als een soort “administratieve procedure”, gebaseerd op publiek recht. Dit impliceert dat er tegen een definitieve beslissing van de tuchtraad nog beroep kan worden aangetekend, maar enkel voor de hoogste administratieve rechtbank, de Raad van State. De algemene, nationale juridische opinie is inderdaad dat een dergelijke procedure geen beroepsprocedure mogelijk maakt voor de ‘Court of Arbitration for Sport’ (CAS) in Lausanne Zwitserland.

Aan de andere kant, vereist de WADA-Code toegang tot CAS in de definitieve beroepsprocedure (artikel 13 van de Code). Door de klassieke Vlaamse aanpak onder publiek recht, wordt de invoering van de Code hierdoor redelijk complex.

Het probleem is echter als volgt opgelost. Onder het nieuwe Decreet, worden de tuchtprocedures voor alle atleten gedefinieerd door de WADA-Code behandeld door één of meerdere tuchtcommissies, opgericht door de betrokken sportverenigingen en op privaatrechtelijke basis (de sportverenigingen hebben zich geëngageerd om samen te werken aan de oprichting van een autonome, Vlaamse anti-doping tuchtcommissie).

Teneinde een gepaste *modus operandi* te vinden heeft de Vlaamse Regering besloten twee aparte categorieën sporters te creëren: aan de ene kant de “door WADA gedefinieerde sporters” (de “elitecategorie” zoals bepaald in het voorstel, hetgeen verwijst naar internationale atleten en nationale atleten van een bepaalde rang) en aan de andere kant “niet-WADA-atleten”. Enkel de laatstgenoemde categorie, die buiten het strikte toepassingsgebied van de WADA-code valt (waardoor de categorie van de WADA-atleten enigszins binnen de bevoegdheid van het Vlaamse NADO valt), en die eerder de liefhebbers, recreanten en niet-georganiseerde sporten omvat, zal binnen de bestaande administratieve procedure vallen.

Het Vlaams Decreet bepaalt dat de tuchtcommissies van de sportorganisaties zelf, die verantwoordelijk zijn voor WADA-atleten, moeten voldoen aan de WADA-Code. Bovendien verwijst Artikel 35 van het Vlaams Decreet naar de mogelijkheden in beroep van de IF's, IOC en WADA in deze context.

Dit leidt tot het volgende model:

Sporters uit de door WADA gedefinieerde categorie van de ‘elitesporters’ zullen bestraft worden door een privaatrechterlijke tuchtcommissie, eigen aan de sportorganisatie, waartegen de atleet beroep kan aantekenen bij de Court of Arbitration for Sport (CAS) in Lausanne; ook de betrokken Internationale Sportfederatie, het IOC en WADA kunnen beroep aantekenen.

Voor niet-WADA-atleten blijven de publiekrechtelijke tuchtinstellingen van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd. Tegen hun beslissing kan beroep aangetekend worden bij de Raad van State, maar niet bij de CAS.

Samengevat: de sporters waarnaar u verwijst in uw brief van 20 juni 2007 zijn de niet door WADA gedefinieerde atleten (“niet-elitesporters”, m.a.w. sporters van een lagere rang), waarvoor, volgens ons, een afwijking mogelijk is van de strikte en verplichte bepalingen van de WADA-Code.

Desondanks werd een amendement aan het voorgestelde decreet goedgekeurd in het Vlaams Parlement op 21 juni 2007, waardoor de partijen vermeld in artikel 13 van de WADA-code ook een beroep kunnen indienen in het geval van niet door WADA gedefinieerde atleten. Dit kan verklaard worden vanuit het streven naar harmonisering, geïnspireerd door de anti-dopingconventie van UNESCO. Echter, volgens onze publiekrechtelijke procedures die van toepassing zijn op dergelijke atleten, zou het definitieve beroep voor de Raad van State gebracht worden, in plaats van voor de CAS.

Dit amendement werd concreet gemaakt door in Artikel 42 van het Ontwerp tot Decreet de volgende tekst op te nemen tussen de woorden “regering” en “kan”: “de bevoegde nationale of internationale federatie, het Wereld Anti-Doping Agentschap, het Internationaal Olympisch Comité en het Internationaal Paralympisch Comité,”.

*

Met de bovenstaande informatie hopen wij dat wij u voldoende uitleg hebben kunnen bieden met betrekking tot de vragen die u voorgelegd hebt.

We zouden het ten zeerste appreciëren mocht u ons kunnen bevestigen dat u het eens bent met de aanpak gevolgd in het Vlaams Decreet.

Mocht u bijkomende toelichting wensen in verband met één van de bovenvermelde kwesties, gelieve ons te contacteren.

Ondertussen verblijven wij,

Hoogachtend,

Bert Anciaux
Vlaams minister